

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w mieście 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W mieście rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczną: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało i półrocznie abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięcznie ze dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany” dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej” kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct., Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Anstyi i Niemczech wszystkie agencye anonów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 3 listopada b. r. nadać najniżsiemu szefowi sekcji w Ministerstwie wyznań i oświaty, tajnemu radcy dr. Arturowi hr. Enzenbergowi z okazji przeniesienia go na własną prośbę w stan trwałego spoczynku, wielką wstępną orderu Franciszka Józefa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 27 października b. r. nadać najniżsiemu posiadającemu tytuł i charakter radcy Dworu, radcy czeskiego wyższego sądu krajowego Fryderykowi Hajekowi krzyż kawalerski orderu Leopolda z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 3 listopada b. r. zamianować najniżsiemu posiadającemu tytuł i charakter szefa sekcji, radcy ministerjalnego dr. Benona Davida szefem sekcji w Ministerstwie wyznań i oświaty.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 3 listopada b. r. nadać najniżsiemu radcy ministerjalnemu w Ministerstwie wyznań i oświaty Wicentemu hr. Baillet de Lattour tytuł i charakter szefa sekcji

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 3 listopada b. r. nadać najniżsiemu radcy ministerjalnemu w Ministerstwie spraw wewnętrznych, Juliuszowi Sagasseroowi krzyż kawalerski orderu Leopolda z uwolnieniem od taksy.

Dyrekcya poczt i telegrafów przeznaczyła asystenta pocztowego Bartłomieja Litwina do Jarosławia.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 listopada.

Wywód finansowy

P. Ministra skarbu dr. Steinbacha.

Pan Minister skarbu przedkładając na sobotnim posiedzeniu Izby deputowanych preliminarz państwowy na rok 1893 (który ogłosimy jutro w całości), tak przemówił:

Wysoka Izbo! Na mocy Najwyższego upoważnienia mam zaszczyt przedłożyć wys. Izbie projekt ustawy finansowej i preliminarz państwowy na rok 1893 z prośbą o załatwienie go w drodze konstytucyjnej.

Stosując się do dawnego zwyczaju, rozpoczynam, wielce szanowni panowie moje wywody przedstawieniem wam głównych cyfr przedłożonego budżetu. Ogólne zapotrzebowanie na rok 1893 preliminowano w sumie 608,684,794 zł., ogólne zaś pokrycie w sumie 609,572,085 zł. Nadwyżka wynosi tedy 887,291 zł.

W roku finansowym 1892 preliminowanem było zapotrzebowanie w sumie

583,947,553 zł., a pokrycie w sumie 585,954,126 zł. Do sum tych jednak należało jeszcze doliczyć zezwolone dodatkowo, na mocy ustaw specjalnych pozycyę zapotrzebowania i pokrycia, mianowicie pozycyę zapotrzebowania w sprawie subwencyi na rzecz Towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju, dalej na akcyę pomocniczą dla urzędników i sług państwowych, na wsparcia dla dotkniętej niedostatkiem ludności, subwencyę na budowę kolei żelaznej ze Stanisławowa do Woronienki, następnie pozycyę zapotrzebowania i pokrycia z okazji nabycia dóbr Nadwórna. W ten sposób ogólne zapotrzebowanie na rok 1892 wynosiło 586,308,613 zł., a ogólne pokrycie 586,540,596 zł., była tedy nadwyżka w sumie 231,983 zł. Ponieważ zaś preliminarz na r. 1893 wykazuje nadwyżkę 887,291 zł., przeto jest on w swym końcowym rezultacie w porównaniu z preliminarzem za r. 1892 o 655,308 zł. pomyślniejszy. Wedle atoli preliminarza na rok 1893 ma być podjęta z bieżących dochodów państwowych na umorzenie długu państwowego suma 3 miliony zł., gdy natomiast w roku 1892 wyznaczono na ten sam cel tylko 2 miliony. Skutkiem tej okoliczności, przedłożony preliminarz okazuje się pomyślniejszym jeszcze o cały milion niż budżet zeszłoroczny; ogółem przedstawia się nam tedy lepszym o 1,655,308 zł.

Taką jest, panowie, główna cyfra. Rozpatrując się w nadzwyczajnych cyfrach obecnego budżetu, mógłby ktoś zrobić uwagę, że do obecnego budżetu wstawiono zupełnie niezwykłe przypływy, jak n. p. zwrot zaliczek ze strony południowo-północno-niemieckiej kolei łączącej, w sumie 3,4 milionów i zwrot zaliczek budowlanych kolei Bozen-Meran w okrągłej sumie 922,000 zł.; na to mógłby ktoś z drugiej strony przeciwwstawić, że w obecnym budżecie musiano umieścić 4,4 milionów na budowę kolei żelaznej ze Stanisławowa do Woronienki i że przywrócenie, a raczej nowe urządzenie linii arulańskiej, narzuca również na wielkie wydatki, które pokryć stało się koniecznem.

Panowie! Podobny sposób grupowania cyfr, nie wart wiele mojemu zdaniem; po jednej i drugiej stronie można bezwątpienia rozstrząsać pozycyę — w głównej atoli rzeczy chodzi o ogólny rezultat, a ten pozwoliłem sobie przedłożyć panom w krótkości.

Co się tyczy dalszych moich wywodów, to chciałbym przestrzegać postępowania, jakiego trzymałem się już w roku zeszłym. Radbym jak najmniej trudzić panów szczegółami i cyframi, i dla tego też tak samo jak w roku zeszłym, zarządziłem ogłoszenie w dziennikach najważniejszych szczegółów cyfrowych, skutkiem czego mogę sobie zaoszczędzić przytaczania w moim wywodzie tych dat, co tem więcej zdaje mi się być stosownem, iż z ustnego przedstawienia niepodobna uzyskać całkowitego poglądu na te cyfry.

Pod względem ogólnych uwag o budżecie ograniczę się tedy na tem, co jest najniezbędniejsze i wolę mówić raczej o niektórych innych sprawach, oddziaływających bardzo silnie na budżet, sprawach wielkiej doniosłości, a co do których pragniecie niezawodnie, panowie, otrzymać jak najrychlej wyjaśnienia, do czego także macie zupełne prawo.

Jeżeli zechcecie, szanowni panowie, wziąć pod rozwagę najpierw budżet wydatków w jego całości, to nie wiele nowego właściwie będę mógł panom powiedzieć.

Budżet wydatków wzrasta. Jest to niezaprzeczalne, które cięży mniej więcej na wszystkich budżetach wydatków. Gdybyście panowie zapytali, dla czego wydatki wzrastają, to prawdopodobnie byłoby zbyt czułym, gdybym zwrócił waszą, panowie, uwagę w pierwszym rzędzie na wzmagające się potrzeby administracyi wojskowej. Stara to rzecz, że budżet wojskowy wzrasta, a już roku zeszłego miałem zaszczyt powiedzieć z tego miejsca: nie koniec jeszcze zwiększaniu się budżetu wojskowego, zwiększać się będzie dalej dopóty, dopóki trwać będą obecne stosunki polityczne. W niczyj nie jest mocy przeszkodzić

temu zwiększaniu, a w obecnych stosunkach to jedno tylko może być naszym celem, aby przynajmniej nie więcej, jak wielka część naturalnego wzrostu dochodów była obracaną na potrzeby wojska. Wedle mojego przekonania, byłoby wśród obecnych stosunków daremnie zupełnie usiłowaniami sprzeciwiać się wzrostowi budżetu wojskowego. Wzrost ten nieujawnia się zresztą tylko w wspólnym budżecie wojskowym, spotkacie się z nim panowie i tym razem także w budżecie Ministerstwa obrony krajowej, z którym pomimo, że na sprawienie nowych karabinów wydano w ciągu bieżącego roku 3¼ milionów zł. nie tylko nie znajduje się na rok przyszły żadne zmniejszenie, lecz owszem ponownie większe zapotrzebowanie w sumie mniej więcej pół miliona zł., albowiem okazała się potrzeba obrócenia bezwzględnie oszczędności na inne cele Ministerstwa obrony krajowej.

Leż i przy innych także Ministerstwach znajdziecie wzrost wydatków, przy jednym nieco większy, przy drugim nieco mniejszy. Na czele tych urzędów centralnych, których zapotrzebowanie powiększyło się, znajduje się tym razem Ministerstwo spraw wewnętrznych, a to głównie skutkiem wzrostu wydatków na bezpieczeństwo publiczne.

Nie chcę, jak już powiedziałem poruszać tutaj bliżej tych kwestyj. Nie miałoby to zresztą w chwili obecnej, jak mi się zdaje, żadnego celu. Szanowni panowie będziecie mieli sposobność, podczas obrad szczegółowych nad budżetem nabrać jasnego wyobrażenia o owych kwestiach.

Nieco obszerniej chciałbym teraz zająć się budżetem dochodów, a to z tej głównie racyi, aby zdać panom krótką sprawę z ukształtowania większej części dochodów.

Poleciłem ogłosić wczoraj wyniki podatkowe w pierwszych dziewięciu miesiącach r. 1892. Niezawodnie wszyscy panowie macie już w ręku odnosną tabelę. Przy podatkach bezpośrednich preliminowano na rok 1893, w porównaniu z rokiem 1892 o 1,867,100 zł. więcej netto dochodu. Z tej wyżki przypada 58,000 zł. na podatek gruntowy, 213,000 zł. na podatek od budynków, 80,000 zł. na 5 procentowy podatek od dochodu z domów wolnych od podatku domowo-czynszowego, 224,000 zł. na podatek zarobkowy i 1,295,000 zł. na podatek dochodowy. Te zwiększone pozycyę opierają się ogółem na wynikach przypisania i wpłat uskuteczonych z r. 1891; zaś przy 5 procentowym podatku od domów wolnych od podatku czynszowo-domowego są wynikiem powiększenia się liczby nowych przedmiotów podatkowych, a przy podatku zarobkowym i dochodowym wynikiem powiększenia się liczby osób obowiązanych do płacenia podatku.

Przy cłach preliminowano pokrycie wyżej o 1,431,060 zł.

W rubryce podatków pośrednich wstawiono pokrycie podatków spożywczych o 3,291,100 zł. wyżej. Po strąceniu przechodowej pozycy na zabezpieczenie cel, która to pozycyę zmniejszyła się w porównaniu z preliminarzem za r. 1892 o 350,000 zł. wyniesie zwiększenie pokrycia 3,641,000 zł.

Na podstawie dochodów z lat zeszłych i wykazów miesięcznych z roku 1892 można było preliminować wyżej: dochody z podatku od piwa o 1,375,000 zł., dochody z podatku od cukru o 1,430,000 zł., dochody z podatku od mięsa i bydła rzeźnego o 810,000 zł. a dochody z podatku od olejów mineralnych o 500,000 zł., natomiast z drugiej strony przy podatku od wina i moszczu należy się spodziewać zmniejszenia dochodu o 397,000 zł. a przy podatku spożywczym od innych tego rodzaju przedmiotów konsumcyjnych o 63,000 zł.

Co się tyczy innych pośrednich dochodów, to podatek od soli preliminowano netto wyżej o 225,490 zł., monopol tytoniowy o 755,150 zł., dochody ze sprzedaży stempli o 599,840 zł., taksy i należności od interesów prawnych o 767,000 zł., a cecho-

wanie netto o 12,000 zł. wyżej, wszystko to zaś przeważnie na podstawie pomyślniejszych rezultatów osiągniętych dotychczas; jedynie co się tyczy dochodów z cel, także ze względu na ustawę z 18 września 1892, zaprowadzającą podatek od obrotu efektów.

Teraz, panowie, pozwólcie mi pomówić krótko o zmniejszonych dochodach. Pierwszy zmniejszony dochód, który zamierzam poruszyć, jest tego rodzaju, że sprawi wielką radość jednemu z szanownych panów w najbliższym moim sąsiedztwie, (*wesołość*), dla mnie jednak był on źródłem pewnego fransuku. Musiałem mianowicie dochody z loteryi (dep. dr. Roser: *bravo!*) preliminować niżej o 750,000 zł. (*huczne oklaski*). Nie da się zaprzeczyć, że dochody z loteryi zmniejszają się (dep. dr. Roser: *Chwała Bogu! wesołość*) i to jest właśnie, co muszę uważać ze stanowiska socyalnej etyki jako rzecz pożądaną (*bardzo słuszenie!*) co jednak ze stanowiska ministra skarbu sprawia mi kłopot. (*Niezawodnie!*)

Pozwólcie mi atoli panowie, scharakteryzować rzecz krótkimi słowy. Powiedziałem, że objaw ten jest ze stanowiska socyalnej etyki wielce pożądaną; co więcej mniemam, że droga, na jaką weszła loterya, jest właściwie jedyną, na której może być istotnie usunięta (*Bardzo słuszenie!*), albowiem nagłe zniesienie tej głęboko zakorzenionej gry (dep. dr. Roser: *Szatu gry!*) dopóki jest ona zakorzenioną, niemogłoby doprowadzić do takiego rezultatu, albowiem przyzwyczajenie raz istnieje i ludzie staraliby się w inny sposób zaowocować swoją namiętność. Przypominam jeszcze loteryę, t. z. „blauen“ Lotterienlinie rzeczy, z któremi, pomimo całej surowości — postępną przyjąć zapewnienie, że w podobnych rzeczach jestem dość surowy — nie można się uporać w sposób stanowczy. Gdyby natomiast, jak się tego spodziewam, obecny objaw trwał dalej a publiczność odzwyczaiła się od gry w loteryę, widziałbym w tem objaw, któryby należało powitać z wielką radością (*oklaski*), gdyż w ten sposób pokazałoby się, iż istotnie traci coraz bardziej grunt podniet do szybkich zysków a jej miejsce zajmuje chęć uzyskania dobrobytu uczciwą pracą, (*oklaski*) a to właśnie byłoby wielką socyalno-etyczną zdobyczą w kwestyi wychowania ludu. (*Huczne oklaski*).

Szanowni panowie! Zmniejszenie się dochodu z loteryi nie było, niestety, jedynym ubytkiem, sprawiającym mi kłopot. Skutkiem zniesienia na mocy ustawy z dnia 26 sierpnia 1891 wszystkich eraryalnych myt mostowych a w części także w skutek zamierzonego zniesienia myt wodnych — odnosny projekt ustawy znajduje się już w toku konstytucyjnego traktowania, — byłem zniwolony preliminować takie myta o 748,000 zł. niżej.

Przy specjalnym podatku od palonych gorących napojów, preliminowano na podstawie wyników roku zeszłego o 10,500 zł. mniej netto.

Oto mamy panowie okrągło 1½ miliona zł. mniej, a pozwólcie mi powiedzieć ze stanowiska austriackiego Ministra skarbu, że wypełnienie w naszym budżecie podobnego 1½ milionowego ubytku w dochodach nie jest bynajmniej drobnostką; wrzenie jakie sprawia na Ministrze, spodziewającym się wszędzie rozwoju dochodów, podobna, nagle występująca bierna pozycyę, jest ze wszech miar nieprzyjemne, tym bowiem sposobem zostaje straconą równie wysoka suma ze zwiększonych dochodów. Z tej też racyi panowie, choć wam może jest miłym zmniejszenie odnosnych dochodów, proszę was przy tej sposobności dla mnie przynajmniej o ciche współczucie (*wesołość*).

Przechodzę teraz do omówienia tych poszczególnych punktów budżetu, które należy uważać za szczególnie ważne i co do których uważam sobie za obowiązek dać wysokiej Izbie bezzwłocznie wyjaśnienia.

O reformie bezpośrednich podatków w nie będę mówić obecnie. Właściwe projekty ustaw zostały panom przedłożone i weszły już na drogę parlamentar-

nego traktowania. Tutaj niech mi będzie wolno tylko wyrazić życzenie, aby w tej kwestyi, w której tak jaskrawo zarysowały się różnice, przekonani powiodło się rychło osiągnąć rezultaty, któreby uznane zostały wszechstronnie jako sprawiedliwe a nie faworyzujące tylko jednostronnie pewną pojedynczą klasę kontrybuentów.

Co się tyczy pośrednich podatków, to chciałbym pomówić o kwestyi, która w ostatnich czasach zaprzętała do pewnego stopnia uwagę opinii publicznej. Chęć mianowicie mówić o znakomitym interesie jaki zrobiło Państwo przy reformie podatku akcyzowego w Wiedniu, a o którym rozsiewano w ostatnich czasach najdziwniejsze wiadomości. Pozwoliłem sobie już w komunikacie, ogłoszonym w *Wiener Abendpost* przedstawić, iż ubytek spowodowany reformą wiedeńskiego podatku akcyzowego wynosił w pierwszym półroczu 1892 ogółem 251.281 zł. O zyskach tedy nie ma naturalnie ani mowy.

Pozwalam sobie jednak wyświecić nieco na podstawie budżetu za r. 1893, ukształtowanie podatku spożywczego, a to celem sprostowania i wyjaśnienia błędnych w tej mierze opinii. W okresie od 1 stycznia do końca września roku 1892 podatek z mięsa przyniósł w porównaniu z takim samym okresem roku 1891 o 608 846 zł. więcej; naturalnie, iż zwykła ta nie przypada wyłącznie na Wiedeń, chociaż wiadomą jest rzeczą, że w tym względzie kwestya uregulowania podatku akcyzowego jest dla Wiednia wielkiej wagi. Z podatku od wina uzyskano w pierwszych dziewięciu miesiącach roku 1892 o 567.282 zł. więcej, niż w takim samym okresie r. 1891. Ogółem tedy nadwyżka wynosi 1.176.128 zł. Przeciwnie temu jednak należy obniżenie się w takim samym okresie dochodu spożywczego z innych przedmiotów konsumcyjnych, w ogólnej sumie 1.291.477 zł. Przy tem proszę uwzględnić to najpierw, iż sumą 1.176.128 zł. objęty jest wzrost dochodów z podatku od mięsa i wina w całej Monarchii; powtóre, że w sumie wiedeńskiego podatku akcyzowego za pierwsze trzy ćwierćrocza b. r. ukrywa się dodatkowa kwota podatkowa w wysokości 285.281 zł.; po trzecie, że reforma wiedeńskiego podatku akcyzowego pociągnęła za sobą wzrost wydatków administracyjnych rocznie w sumie 100.000 zł., a w końcu i o tem należy pamiętać, że w skutek posunięcia wałów akcyzowych ponieśliśmy bardzo znaczny uszczerbek w dochodach z myt, w pierwszych bowiem dziewięciu miesiącach r. b. mieliśmy z myt o 366.128 zł. mniej. Oto cyfry z pierwszych dziewięciu miesięcy r. 1892, ilustrujące ów ogromny interes, jaki zrobiliśmy rzekomo na tej ustawowej operacyi.

Nie chcę bynajmniej przez to krytykować w jakibądź sposób odnośnej ustawy. Panom wiadomo, iż z tego powodu preliminowano w budżecie na rok bieżący w niższej sumie podatki spożywcze. Rząd był na ubytek przygotowany; ubytek istotnie zachodzi i ponownie pokazuje się, iż Ministerstwo skarbu dość trafnie przewidywało widoki i następstwa tej operacyi.

Pragnę pomówić jeszcze o przedmiocie, który specjalnie każdego roku zajmuje w wysokim stopniu uwagę w Izby i co do którego muszę być na to przygotowany, iż znówu teraz w toku rozprawy szczegółowej nad budżetem wywoła obszerną dyskusję. Mam tu na myśli, panowie, sól. Są prze-ważnie dwa artykuły, wchodzące tutaj w rachubę, mianowicie sól nawozowa i sól bydlęca. Należy mi nadmienić, iż między tymi artykułami o tyle zachodzi różnica, że gdy kwestya soli nawozowej rozgrywała się dotychczas przeważnie w ramach austriackiej połowy Monarchii, przy kwestyi soli bydlęcej, jak panom wiadomo, idzie w pierwszym rzędzie o stosunek do Zalatławii. Co się tyczy soli nawozowej, to muszę panom to najpierw powiedzieć, że zarządzeniem zostało badanie galicyjskich pokładów soli potasowej. Zostali mianowicie wysłani do Kalusza szef geolog geologicznego instytutu państwowego, starszy radca górniczy dr. Tietze, a w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i wspólnie Ministerstwem skarbu profesor Akademii górniczej w Leoben, starszy radca górniczy Rochelt i techniczny konsulent Ministerstwa skarbu starszy radca górniczy Rücker. W Kaluszu odbywają się właśnie geologiczne badania. Wszystkie odnośne kwestye będą dokładnie przestudiowane i zostaną zarządzone potrzebne badania pod względem głębokości, a na taki cel zażądano w preliminarzu na r. 1893 nadzwyczajnego kredytu w sumie 22.000 zł. (*bravo*).

Co się tyczy soli nawozowej, to tę fabrykowaną dotychczas w rządowych magazynach soli, używając do tego 20 proc. soli kuchennej i 80 proc. różnych materiałów nawozowych i sprzedawano ją każdemu po 1 zł. za centnar metr. Nie znajdowała ona jednak dość odbiorców, albowiem jest zbyt ciężka i wiele zajmuje miejsca, z tego powodu zarządzone obecnie gruntowne próby z innymi środkami denaturacyjnymi, a muszę powiedzieć, iż próby te uprawniają do wniosku, że sól nawozowa

będzie mogła być znacznie lepszą (*bravo*), albowiem da się usunąć owa wielka 80 proc. przymieszka, jaka znajduje się w soli nawozowej, przeznaczanej obecnie na sprzedaż. Dalsze rokowania są obecnie w toku.

Co się tyczy dowozu zagranicznej soli nawozowej, jak kainitu, krugitu i karnalitu, to w tej mierze muszę się powołać na *Dziennik ustaw państwowych* z dnia 25 sierpnia 1892 r., w myśl którego w drodze rozporządzenia ułatwiono tak bardzo dowóz tej soli, iż mogę żywić nadzieję, że w tej mierze uczyniono już zadość właściwym życzeniom. Co się tyczy soli bydlęcej, to zgodnie z danem z mojej strony roku zeszłego przyrzeczeniem, zawiązałem natychmiast rokowania, które są obecnie w toku.

Nie chcę w tej mierze powiedzieć za wiele, szanowni panowie, ale to muszę powiedzieć, iż stan tej sprawy nie jest w tej chwili niepomyślny (*bravo*) i mogę żywić nadzieję, iż sprawa ta, wlokąca się od lat wielu, zostanie w niedalekim czasie załatwioną ostatecznie w sposób zgodny z intencjami tej wysokiej Izby i czyniący zadość uprawnionym życzeniom stron interesowanych (*żywe oklaski*).

A teraz, panowie, przechodzę do innego przedmiotu, przedmiotu, który nie wchodzi specjalnie w zakres mojego urzędowania, który wszakże obchodzi mnie bardzo blisko, i z powodu którego zarzucono mi wielokrotnie, nawet publicznie, jakobym na przedmiot ten wywierał wpływ niezbyt pożądany. Chęć tu mówić o kolejach państwowych.

W rubryce: „ruch kolei państwowych“ znajdujcie panowie zapotrzebowanie większe o 5.362.710 zł. (*stuchajcie, stuchajcie!*) z czego przypada na *ordinarium* 3.019.770 zł. a na *extraordinarium* 2.342.940 zł. Zwiększone zapotrzebowanie w *ordinarium* wynika głównie z podwyższenia wy-czajnych wydatków na ruch, niemniej jest następstwem wydatków, jakie przyjęło Państwo na siebie przy sposobności upaństwowienia kolei żelaznych.

Wzrost wydatków ruchu, pominąwszy rozszerzenie sieci kolei państwowych. (przez upaństwowienie kolei Eisenerz-Vorderberg, które niebawem nastąpi) — spowodowany został głównie jednak skutkiem ciągle wzrastającego ruchu kolejowego, jakoteż skutkiem zarządzeń, potrzebnych dla zapewnienia bezpieczeństwa ruchu, w części zaś także jest ten wzrost wydatków skutkiem podwyższenia zaopatrzenia personelu kolejowego.

Co się tyczy nadzwyczajnego wyższego zapotrzebowania dla ruchu kolei państwowych to polega ono częścią na konieczności dalszych i znacznych wydatków na park i przyrządy kolejowe, częścią zaś na wydatkach wynikających z potrzeby wzmocnienia torów, (gwoli bezpieczeństwa ruchu) lub też z rozszerzenia i przebudowy stacyj kolejowych. Panowie zrobiliście doświadczenia, że ruch kolejowy kosztuje co roku więcej, mianowicie z tego powodu, iż względy bezpieczeństwa są coraz rozleglejsze, że wszyscy ze wszystkich stron o to w sposób bezwzględny wołają i że — powiem to otwarcie — podobne wysiłkiwanie personelu, jak to poprzednio mogło mieć miejsce, teraz w żaden sposób praktykowane być nie może. (*Bardzo słusznie*). To wszystko jednak, szan. panowie, kosztuje bardzo dużo pieniędzy.

Jeżeli z drugiej strony zważyte, ile więcej preliminowano w dochodach, to okaże się w ogóle 3.619.600 zł. Przy tem podwyższeniu preliminarza uwzględniono oprócz dotychczasowych wyników, także podwyższenie taryfy frachtowej, które w roku 1893 weszło w życie, tudzież postanowienie pobierania od podróżnych stempla od kart jazdy. O tych podwyższeniach, o ile dotyczą stowiska finansowego muszę powiedzieć jeszcze słów kilka.

Moi szanowni panowie! Wszyscy powitaliście upaństwowienie kolei w Austrii z przyjemnością i mogę powiedzieć, że uczucie to nietylko podzielałem zawsze, ale i dziś jeszcze najzupełniej podzielam. Jeżeli jednak panowie chcecie państwową komunikację kolejową utrzymać, w takim razie starać się musicie o to, ażeby wydatki i dochody pozostawały w jakimś stosunku. Jeśli wydatki ciągle rosną, a dochody znacznie się obniżają, w takim razie nie może być innego rezultatu, jak tylko, że państwowa instytucja kolejowa musi się po pewnym lat szeregu skompromitować. (*Bardzo słusznie*). Nie ma tu innego wyjścia, i jeśli panowie tą drogą nadal iść będziecie, to dojdziecie do rezultatu, iż przyjdzie chwila, w której względy finansowe zadczydają, i zarząd skarbu — ktokolwiek tu go zastępować będzie — znówu nalegać będzie, ażeby koleje odda-towarzystwom prywatnym. Ja jestem pewno najpierwszy z tych, którzy uznają, że pod względem układania taryfy, zachodzi pomiędzy kolejami prywatnymi a państwowymi ogromna różnica, i że ona zachodzić musi. Koleje prywatne z natury powołane są do tego, ażeby koleje uważać jako przedsiębiorstwo komunikacyjne i zarobkowe i muszę — ze względu na swoją organizację i na obowiązki w obec akcyonaryuszów — dążyć do

osiągnięcia jak największych dochodów. Przy kolejach państwowych to odpada, i na tem polega jedna z najgłówniejszych zalet kolei państwowych. Państwo może administrować kolejami swemi według zasady, którą nazywano zawsze zasadą należytości; ale musi także liczyć na pewną, chociażby tylko stonkownie niską przeciętną rentowność (*Bravo*); państwo musi przytem uwzględnić, jakie kapitały do kolei włożyło i że te kapitały także pewien procent przynieść powinny.

Taka jest zasada, którą zachować należy; w praktyce — ja to sam pierwszy przyznaję — w poszczególnych wypadkach okazały się pewne różnice, pewne odstępstwa, trzeba mieć wzgląd na interes gospodarskie, trzeba myśleć o tem, że będzie można dochodów z lepiej rentujących się kolei użyć na rzecz mniej rentownych, nie spuści się także z oka przyszłego wzrostu ruchu. Ale w istocie rzeczy chodzić będzie zawsze o to, ażeby cel główny z oka spuszczonej nie został, a ja, ze stanowiska finansowego jestem bezwarunkowo zobowiązany do przestrzegania tego, i sądzę, że działam w tej mierze także w interesie kolei państwowych. Gdyby się tego nie uczyniło, to rezultat byłby bardzo prosty: — że niekorzystający z kolei musieliby zapłacić niedobór za korzystających z kolei, a na to owi niekorzystający przez dłuższy czas lat pewno się nie zgodzą (*bardzo dobrze!*) Takie jest, szanowni panowie moje stanowisko względem kolei państwowych. Chciałem je tu raz jasno i wyraźnie przedstawić, ażeby pod względem dążności moich nie było najmniejszej wątpliwości.

Przechodzę do dalszej sprawy, do sprawy, która w ubiegłej sesyi Rady państwa uwagę wys. Izby częstokroć zajmowała; chcę mówić o sprawie urzędników. Jeżeli panowie przegladacie budżet niniejszy, to znajdziecie pod tyt.: „Ogólny zarząd kasowy“, pozycję: „Nadzwyczajne zapomogi dla urzędników państwowych“ w sumie 1 miliona. Głównym powodem, który mnie skłonił do wstawienia tej pozycyi, było, że chciałem dać dowód, iż życzenia wys. Izby nie są mi obojętne, i o ile środki starczą, jestem gotów podać rękę do spełnienia tych życzeń. Mogę jeszcze więcej powiedzieć. Sprawa ta leży mi w istocie bardzo na sercu. Miałem zaszczyt powiedzieć to panom już w roku zeszłym, i studia w tej sprawie nie ustały. Chciałbym podać panom tylko jeszcze niektóre daty w tym względzie.

Zanim to jednak uczynię, pozwolę sobie zaznaczyć stanowisko, którego w dotychczasowej rozprawie, jakkolwiek nader szerokiej, jeszcze, o ile pamiętam, nie poruszono. Otóż oprócz pracy naszych niższych urzędników i sług, którzy rzeczywiście zasługiwali na podwyższenie płac, należy uwzględnić jeszcze stanowisko ekonomiczne. Byłoby to bardzo przyjemnem i pożądanem, gdyby się udało podnieść siłę konsumcyjną jednej części tak zwanego małego stanu średniego — bo do tego należą głównie niżsi urzędnicy. Pominąwszy wszelkie inne względy, byłoby to do życzenia także ze względu ekonomicznego; w istocie zaś przychodzi tu pod rozważkę kwestya podwyższenia płac. Chciałem to z góry zaznaczyć, ażeby teraz już tylko krótko podać niektóre daty. Panowie wiecie, że w tym względzie przedłożone zostały wys. Izbie rozmaite wnioski; w szczególności przedłożył taki wniosek szan. p. dr. Promber. Obliczono, że wydatki, któreby wyniknęły, wynosiłyby okragło 3.900.000 zł., przy czem jednak nie uwzględniono sług, dyurnistów i urzędników kolei państwowych, a rzeczą łatwą zrozumiąć jest, że tych klas przy podobnej operacyi bez uwzględnienia pozostawić nie można. Aby wytorzyć sobie w przybliżeniu obraz cyfrowy, jak ta sprawa wyglądać będzie, poleciłem obliczyć sumę płac, jakie pobierają urzędnicy niższych klas rangi, dalej słudzy, dyurniści i urzędnicy kolei państwowych przez rok jeden. Ogólna suma wynosi rocznie 56 milionów. Moi panowie! Cyfra ta mówi więcej niżeli całe tomy! Jeżeli zatem przyjmujemy, że sumę 56 milionów zechcecie podnieść tylko o 10 proc., to wyniesie to 5.600.000 zł., a wszelkie inne daty, które obliczyłem kazadem, utwierdziły mnie w zupełnem przekonaniu, że z sumą poniżej 6 milionów — a suma ta zdaje się waży dość ciężko — do sprawy wziąć się niepodobna. Jeżeli panowie weźmiecie cel na uwagę, to pozwólcie mi całkiem spokojnie powiedzieć — a do tego jestem obowiązany — że w ramach dzisiejszego budżetu, osiągnięcie tego celu nie jest możliwe. Jeżeli panowie zatem do tego celu dalej dążyć chcecie, to proszę zarazem zaproponować jakiś nowy podatek, lub podwyższenie jakiegoś istniejącego już podatku. Na to nastawałbym już teraz z całym naciskiem. Nie chcę panom w tej chwili podawać żadnych projektów; gdybyście jednak tego sobie życzyli, to itymi mogę panom służyć w stosownej chwili. Jeżeli przekonanie o konieczności tego środka stanie się tak silne, że zmusi do usunięcia wszelkich przeszkód stojących na drodze, w takim razie siła tego przekonania zwycięży także pewno i niepopularność zaprowadzenia no-

wego lub podwyższenia istniejącego podatku. To tylko chciałem w tej chwili powiedzieć.

A teraz moi panowie — *lust not least* — oczekujecie, ażeby powiedział coś o regulacyi waluty. Jeśli mi wolno w tym względzie rozpocząć od wyznania, którego odemnie pewno się spodziewacie, to mogę powiedzieć, że nigdy jeszcze nie czułem się zwolniony od równego ciężaru odpowiedzialności, jak w dniu, w którym udało mi się ustawy te do Najwyższej sankcyi przedłożyć, i że ja te wszystko, co się dotychczas stało, i o czem zaraz mówić będę, uważam jako tak leżące w interesie naszej regulacyi waluty, że wypadki, pomimo, iż stosunki nie były bardzo korzystne, przeciw prawie już korzystniejszej złożył się nie mogą. Atoli przedewszystkiem rzecz jedna, moi panowie! Nie spodziewajcie się, proszę, ażebym tu opowiadał o zawręcz się mających interesach, a mianowicie o przedmiocie, nad którym dyskusya publiczna najbardziej się rozszerza. Kto jakikolwiek interes chce zawrzeć, ten jak najmniej o tem mówić będzie. To jest przeciw rzecz niemożliwa: — dokądżeby to doprowadziło. Nie mogę zapobiedz, ażeby dokoła tych układów nie utworzył się cały formalny cykl legendowy. Gdybyśmy, mój węgierski kolega i ja, byli dumni, moglibyśmy nawet wiele o sobie mniemać z tego tytułu, że należymy do ludzi, o których opinia publiczna najczęściej mówi, i że nasze czynności pozostają ciągle pod najdokładniejszym mikroskopem. (*Wesołość*). Jedno wszakże pozwolę sobie powiedzieć: W dyskusyi publicznej, mianowicie o ile chodzi o sfinansowanie pożyczki złotej, mówi się zawsze głównie tylko o sfinansowaniu tej pożyczki. Ale zaciąganie długów nie jest przecież w tym wypadku rzeczą główną. (*Wesołość*). Pożyczka ta ma być sfinansowana, ażeby uzyskać złoto, i jeśli mówię o sfinansowaniu tej pożyczki, to równocześnie staje mi przed oczyma konieczność sprowadzenia złota. Muszę więc koniecznie myśleć równocześnie o obydwu tych rzeczach. A jeśli szan. panowie to weźmiecie na uwagę, to możecie sobie wyobrazić, że nie mogę myśleć tylko o jakimś jednym dniu i o pojedynczym interesie, lecz muszę mieć przed oczyma zawsze cały szereg operacyi, i że dla tego muszę w tej sprawie spokojniej i może nieco mniej nerwowo myśleć, aniżeli to może zresztą w wielu innych wypadkach się dzieje.

Okoliczność, że pożyczka zresztą dotychczas sfinansowana nie została, — nie jest bynajmniej niespodzianką.

Panowie wiecie, że ustawy otrzymały Najw. sankcyę w sierpniu. Otóż według zdania wszystkich doświadczonych ludzi fachowych, miesiące letnie i jesiennie, w których panuje pewne ograniczenie ruchu pieniężnego, zwłaszcza zaś czas choleryczny, nie są szczególnie do załatwiania tego rodzaju i tak daleko sięgających układów pieniężnych, tem bardziej, że należy zawsze mieć na względzie targi pieniężne zagraniczne, do których odnosić się musimy. Mogę zatem tylko powiedzieć: w tej sprawie należy zachować zupełny spokój. Idzie o to, iżby poczynić wszelkie przygotowania, ażeby pierwszy korzystny moment, który się nadarzy, został natychmiast wykorzystany: — o to cała rzecz idzie. Omawianie bardzo szczegółowe danych stosunków przed ich załatwieniem, nie poprawi takowych, i dla tego proszę panów, abyście mi pozwolili o tym punkcie, a zwłaszcza w tej chwili nie mówić już więcej.

Mogę natomiast służyć panom innemi rzeczami. Od chwili, kiedy ustawy te otrzymały Najwyższą sankcyę, czas nie minął bynajmniej nie wykorzystany; przeciwnie od chwili tej pojawiły się rzeczy zgoła zastępujące na uwagę, rzeczy, które w wysokim stopniu są interesujące i które częstokroć przewyższyły oczekiwania lub rozczarowały.

Przedewszystkiem rzecz następująca: Panowie wiecie, iż od chwili, kiedy odnośna ustawa weszła w życie, a mianowicie w pierwszych czasach po tem jej wejściu w życie, do Banku austro-węgierskiego wpłynęło razem przeszło 39 mil. zł. w złocie. Suma ta znajduje się w obecnej chwili w Banku austro-węgierskim, którego zasoby gotówki pomnożyła. Czuję się w istocie spowodowanym do tego, by za sposób, w jaki Bank austro-węgierski w sprawie tej postępował, złożył mu tutaj publiczne moje podziękowanie. Sposób ten, w jaki w sprawie tej postępowano, odpowiada w istocie najzupełniej interesom Państwa i nie można powiedzieć inaczej, jak tylko, iż w okresie tym Bank austro-węgierski utrzymał się na wysokości swego zadania. Coż to ma za skutek dla nas, iż do Banku wpłynęło 39 mil. zł.? Przez to powiększyły się zapasy środków wypłaty o 39 mil. zł., gdyż Bank wydał naturalnie na taką samą sumę banknoty. Sądzę, że w ten sposób do pewnego stopnia wywiązałem się z przyrzeczenia, jakie panom dałem, z przyrzeczenia mianowicie, iż uczynię z tego przedmiot główny dla siebie troski, aby, o ile możności, nie pozwolić na jakiegokolwiek zmniejszenie funduszów wypłat.

To co obecnie mamy przed sobą, jest pomnożeniem zapasów kruszcza na taki ro-

zmiar, jakiego nie mieliśmy od długich już lat; jest to przecież rzecz poważnie wiadoma. Nie będę tu już nawet poruszał kwestyi, co za korzyści lub niekorzyści przyniósł złoty do Banku austro-węgierskiego po za tem mieć może. Kwestya ta jest ze stanowiska ekonomicznego i techniczno-bankowego bardzo zajmująca, a mianowicie rozbiór pytania, w czem może tkwić pokrycie tego przypływu złota; lecz to możemy tutaj pozostawić na boku. To tylko jest rzeczą pewną, iż pierwszym skutkiem było pomnożenie środków wypłaty i muszę wskazać na to, że dzięki temu udało się dotychczas uniknąć podniesienia stopy procentowej.

Jeżeli panowie uwzględnią, jak się przedstawiała w roku zeszłym, to znajdziecie, iż stopa procentowa banku w roku minionym, jeżeli sobie przypominać, już z początku września stała na 5 proc., podczas gdy obecnie wynosiła zawsze jeszcze 4 proc., — w czasach, które z reguły odznaczają się większym zapotrzebowaniem pieniędzy; panowie wiecie, że stopa procentowa naszego banku ma tę samą wysokość, co stopa banku Rzeszy niemieckiej.

Teraz chciałbym zwrócić uwagę panów na drugi punkt, który zjawisko to ilustruje w sposób bardzo zajmujący, a zjawiskiem tem jest nadzwyczaj charakterystyczny ruch obligów salinarnych w ostatnich czasach.

Panowie wiecie przecież jakie charakterystyczne stanowisko zajmują obligi salinarnie w naszym systemie pieniężnym.

Mają one znaczenie pewnego rodzaju klapy bezpieczeństwa, noty bowiem państwowe, które w danej chwili nie są w użyciu, obracają się w obligi salinarnie, względnie zamieniają się w te obligi, a gdy zostaną użyte, natychmiast napowrót ztamtąd się wydobywają. Panowie wiecie także, iż mój poprzednik w urzędzie wydał nowy rodzaj obligów salinarnych mianowicie 2^{1/2} procentowych, który przez dłuższy czas nie cieszył się szczególnym pokupem. Otóż cyfry obligów salinarnych są teraz w rzeczywistości bardzo ciekawe. W czerwcu wynosił stan obligów salinarnych — cytuję tylko cyfry okrągłe — 66 milionów wobec 60 milionów z r. 1891, zatem o 6 milionów więcej. Od tego czasu różnica powiększa się coraz bardziej, z końcem bowiem września wynosił stan obligów salinarnych 75 milionów przeciw 50 milionom z roku poprzedniego, z końcem zaś października 68 milionów w porównaniu z 35,900.000 w październiku minionego roku, przeto okrągło więcej niż 32 milionów. Mogę przecież, szczerzy panowie, wyciągnąć z tego ten jeden wniosek, iż w skutek regulacji waluty nie cierpiemy braku środków wypłaty. Ciekawą jest rzeczą, iż z końcem października stan 2^{1/2} procentowych obligów salinarnych wynosił 32 milionów przeciw 3 milionom z roku poprzedniego, a zatem o 29 milionów 2^{1/2} proc. obligów salinarnych więcej; widocznie są to sumy, które na razie są rezerwowane w tym celu, aby we właściwym czasie posłużyły znowu do pomnożenia zapasu środków wypłaty.

Mogę więc zapewne wyciągnąć ten wniosek — panowie widziecie, iż niechętnie wyciągam wnioski, że najlepiej lubię pozostać przy faktach, — iż w czasie przejściowym naszej regulacji waluty obligi salinarnie funkcje swoją jako wentyl bezpieczeństwa spełniają znakomicie, gdyż zaraz z samego początku w tak doskonały sposób wypełniają swój obowiązek. Tyle co do obecnego stanu zapasów środków wypłaty.

Chciałbym teraz pomówić o innej okoliczności, która prawie w równym stopniu jest interesująca. Okolicznością tą jest oddziaływanie uchwalonych ustaw na wartość naszej waluty. Wiele szanowni panowie! wstydzę się prawie wypowiedzieć to słowo, którego tak często używałem minionego lata, gdy mówiłem: dążę do stabilizacji, ustalenia naszej waluty, — gdy dalej mówiłem, iż stabilizacji tej nie mogę niestety osiągnąć za jednym zamachem, ponieważ rezultat bilansu handlowego i bilansu wyplat nie można od razu usunąć, że dopiero po podjęciu wyplat w gotówce takowe będą mogły zupełnie być usunięte.

Teraz mogę powiedzieć, co następuje: Dotychczas te wahania bilansu handlowego i wyplat, — jakkolwiek nie są one nieznaczne, dlatego po pierwsze, iż nasz bilans handlowy nie zupełnie pomyślnie jest ukształtowany, a powtórę ze względu na przypływ złota, — nie wystąpiły silnie. Kurs naszej waluty od czasu Najwyższego sankcjonowania tych ustaw nie różni się właściwie znacznie od wahań się kursu waluty takiego państwa, które ma zupełnie uregulowaną walutę. Wielkie wahania się pieniędzy ustały od miesięcy, widzimy tylko zboczenia, które występują dopiero w pozycjach *per mille* i t. d., tak jak to z reguły ma miejsce co do państw, posiadających uregulowaną walutę. Muszę tylko prosić panów, byście porównali kurs z Berlina na Paryż i z Paryża na Berlin albo z Berlina na Londyn i z Londynu na Berlin, a już o amerykańskich kursach złota nie chcę tu zgoła mówić.

Także więc i w tym kierunku był wpływ ustaw o regulacji waluty korzystnym i mogę powiedzieć, że jeden z celów, które miały być osiągnięte za pomocą tych ustaw, że główny cel: ustalenie waluty na czasy spokojne, niepomniernie zbliżył się do nas.

Co się zaś tyczy technicznej strony kwestyi, to wiadomo panom, co w tej sprawie zostało zrobione. Mogłem już wczoraj ogłosić w *Wiener Ztg.* obwieszczenie, iż pierwsze sztuki złote, wartości 20 koron, zostały już wybite. Mogę dodać, że także wybijanie innych monet bardzo już postąpiło a odnośnie kosztu wstawiono już do budżetu i wolno mi zaiste wyrazić nadzieję, że również i co do technicznej strony, nowe monety tradycyjnej sławie naszych wiedeńskich monet nie przysporzą ujmy.

Najbliższe kroki w kwestyi regulacji waluty, które panów zatrudniać będą, nie należą do bardzo ważnych. Miałem już zaszczyt w lecie zapowiedzieć panom, że trzeba będzie przystąpić do ściągnięcia monet dwuguldenowych i ćwierćguldenowych. Będę miał zaszczyt przedłożyć wysokiej Izbie odnośnie projektu do ustaw natychmiast po przeprowadzeniu układów z rządem węgierskim.

Co się tyczy wybijania monet, to powinienby — i mogę w tym kierunku postawić nawet pewien rodzaj programu menci-czego, jakkolwiek naturalnie odstąpienia od niego nie są wykluczone, gdy się weźmie na wzgląd, co jest w stanie zrobić główny urząd mennicy, jak niemniej postępy regulacji waluty i potrzeby obrotu: — powinnyby w roku 1893 na podstawie ustawy z 2-go sierpnia 1892 prawdopodobnie zostać wybite: 116 milion. koron w złocie dla Państwa i Banku austro-węgierskiego, 40 milj. koron w złocie zostało prelimitowanych na rachunek osób prywatnych — jak panowie wiecie, co do tego punktu, to z góry nie można nie powiedzieć — 50 milj. koron w srebro na rachunek Państwa, dalej 12 milionów koron w monetach niklowych i 700.000 koron w monetach brązowych. Prócz tego zamierzono wybić 539.968 sztuk dukatów i milion sztuk talarów lewantyńskich.

To jest program naszej monety na rok następny, program budżety sam przez się większe zainteresowanie, w skutek czego pozwoliłem sobie udzielić go panom. Koszta odnośnie wstawione są w pozycję: „ogólny zarząd kasowy“ w kwocie 2,022.000 zł.

To jest już wszystko niemal, co chciałem powiedzieć przy rozpoczęciu obecnej dyskusji budżetowej.

Pozwólcie mi jednak panowie, bym przy końcu rzucił ogólną charakterystykę. Budżet na rok 1893 ma pewne podobieństwo familijne z budżetem na rok 1892. Nie ma w tem, moi panowie, zgoła nic dziwnego, gdyż są to w istocie rodzeni bracia i nie mógłbym z tego zrobić żadnego zarzutu budżetowi na r. 1893. Zresztą niechętnie tylko robi się zarzuty własnym dzieciom. Nie mniej przeto muszę przyznać, że złe przymioty budżetu na r. 1892 powtarzają się jeszcze i w budżecie na r. 1893 i jako sumienny ojciec zmuszony jestem to przyznać. Brak mianowicie elastyczności i brak ruchliwości są tem, co mię napętnia pewną troską o przyszłość. Jeżeli w tym kierunku chciałoby się — mógłbym to prawie powiedzieć — nieco silniej nastawać, to trzeba by przyznać, że budżet nasz jest mniej od nas zawisły, niżli my od budżetu. Budżet ten robi prawie sam siebie, tak, że my ani z nim, ani z niego wiele uczynić nie możemy. To jednak nie jest pomyślnym objawem i nie jest bynajmniej rzeczą przyjemną, a zjawisko to zmusza mię do tego, bym powtórzył tu, co już w zeszłym roku powiedziałem: Powściągnięcie siebie samych i utrzymywanie miary, to są te dwie rzeczy, które jedne i jedynie są w stanie gospodarstwo nasze, dopóki ono opiera się na tak nieruchomej podstawie, dopóki mianowicie nie weszła w życie reforma bezpośrednich podatków, utrzymywał w porządku.

Jeżeli panowie to zważycie, to najrozmaitsze projekty pozostaną w sferze myśli. Naturalnie każdy uważa projekt swój za najważniejszy i sądzi, że przed wszystkimi innymi, trzeba zadość uczynić jego projektowi. Nie chcę bynajmniej przytaczać tu panom przykładów, popatrzcie się jednak — przebaczenie mi, iż mówię otwarcie — na dzisiejszy porządek dzienny. Lepszej ilustracji do tego, co powiedziałem, nie potrzebuje nad ten porządek dzienny z przedmiotami, które się na nim znajdują. Tak jest, moi panowie, musimy zawsze odmówić sobie upragnionych życzeń, jeżeli środki nie wystarczają po temu. Jest to rzeczą bardzo jasną i w zakresie gospodarstwa prywatnego zrozumie to każdy człowiek, nawet najbardziej prostoduszny, że inaczej być nie może. Kto więcej wydaje, niżli ma dochodów, choćby to, na co wydaje, były rzeczy nawet najdrogocenniejsze, rzeczy, które może potem okazać się jako produktywne, ten musi upaść, a fabrykant, który wszystko, co zarabia, wkłada w swoją fabrykę i nie zachowuje dla siebie żadnego funduszu rezerwowego, runie przy pierwszej gorszej konjunkturze.

Ale w zakresie gospodarstwa państwowego sąd wypada zgoła inaczej. Jedno jest prawdziwe: na gospodarstwo państwowe nie każdy ma tak bardzo pożądaną, pogląd ogólny. Nie można tego nawet żądać. Zresztą państwo jest bardzo długo żyjącą istotą i z tego powodu stosunek pomiędzy przyczyną a skutkiem nie występuje tu tak nagle, jak u zwyczajnego śmiertelnika. Rzecz idzie powolniej.

Ale, moi panowie, stosunek pomiędzy przyczyną a skutkiem występuje w życiu państwowem z taką samą koniecznością i bez wyjątku, jak w gospodarstwie jednostek a czego my nie wypijemy sami, z tego cośmy nalali, to wypiją nasze dzieci i wnuki i będą nam jeszcze przy tem złorzeczyć.

Ale jakkolwiek tak bardzo konieczną jest rzeczą mieć to wszystko przed oczami, to jednak w zakresie gospodarstwa państwowego nie chce nikt z tego zrezygnować, a przecież dla tych, którym losy państwa są powierzone, dla całej ustawodawczej, i dla władzy egzekutywnej, względy te o wiele są ważniejsze, niżli w zakresie gospodarstwa prywatnego. Przedewszystkiem bowiem idzie tu o interesa o wiele ważniejsze a następnie, mogę to powiedzieć spokojnie — idzie tu o interesa powierzone, a około tych od wieków o wiele więcej trzeba łożyć starania, niżli około własnych. Jeżeli więc ja chodzę koło interesów tych tak dobrze, jak mogę, a czynię to częstokroć wbrew życzeniom, których urzeczywistnienie, rozważane samo dla siebie, byłoby nawet bardzo pożądanym, — to proszę panów, byście mi to wybaczyli, gdyż nie robię tego z uporu, i nie robię tego także z zaręczliwości, lecz jedynie w przekonaniu, że przez takie projekta, jak tezy tego historya wielu państw a także i naszego własnego Państwa, uporządkowany stan gospodarstwa finansowego często zostaje popuszy a ten uporządkowany stan gospodarstwa finansowego jest przecież w obec wszystkich nawet tak drogocennych i dobroczynnych projektów zawsze o wiele ważniejszym względem.

Nie chciałbym, wielce szanowni panowie, zakończyć przemówienia mojego tak, abyście mogli myśleć, iż jestem bezwarunkowym pesymistą. Nie, budżet, który panom przedkładam, rozważany sam dla siebie, jest uspokajający, finansowe doświadczenia roku poprzedniego nie są tak ukształtowane, aby trzeba było obawiać się nagłej zmiany a polityczne stosunki są tego rodzaju, iż ze spokojem można oczekiwać najbliższej przyszłości; doświadczenia, które zrobiliśmy na polu regulacji waluty, są dotychczas pomyślne, — pozwalają nie bez podstawy żywić nadzieję, iż cel nasz osiągniemy.

Nie chciałbym przeto, wielce szanowni panowie, obudzać pesymistycznych oczekiwań, — ale też proszę panów powtórnie, abyście o tem pamiętali, iż cały nasz budżet obecnie jest zawsze jeszcze nieelastyczny, nieruchomy, niepewny, tak, iż trzeba jakiegokolwiek tylko większego a nieoczekiwanego wydatku, aby nas natychmiast znowu wtroczyć w deficyt, — abyśmy całej ostrożności i zaparcia siebie musieli użyć, by tego nie dopuścić, co w obecnych czasach byłoby olbrzymim nieszczęściem, mianowicie ponownego zapanowania deficytu.

Wysoka Izbo! Upraszam o przychylnie zbadanie i przyjęcie przedłożonego prelimitarza budżetu państwowego. (*Huczne brawa i oklaski. — Mowcy gratulują.*)

Rada Państwa.

(CLXII posiedzenie Izby poselskiej).

+ Wiedeń, 5 listopada. (*Koresp. Gazety Lwowskiej.*)

Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 11 min. 15.

Izba liczenie zgromadzona; ławy polskie w większej połowie zajęte. Członkowie gabinetu w pełnej liczbie.

Prezes oznajmia, że z okoliczności urodzin i imienin Najj. Pana, przypadłych w czasie wakacji parlamentarnych, złożył imieniem Izby życzenia, a Najj. Pan najmiłościwiej podziękował raczył. Dalej oznajmia, że baron Prażak w własne żądanie zwolniony został z urzędu jako Minister; następnie poświęca wspomnienie pośmiertne posłowi Demelowi, którego pamięć Izba czeł przez powstanie z miejsc.

Minister skarbu dr. Steubach składa na stole Izby preliminarz budżetu na rok 1893 i objaśnia go szerokim wywodem finansowym, który czytelnicy znajdują powyżej sprawozdania niniejszego.

Dalej wniesiono od Rządu projekt ustawy o wywłaszczeniu gruntów w Pradze, w celu polepszenia sytuacji sanitarnej, projekt ustawy o pomnożeniu taboru przewozowego na skarbowych drogach żelaznych; projekt ustawy o opiece prawnej dla powierzchni ziemi przeciw niebezpieczeństwu z górnicztwa; projekt ustawy o ksiązkach robotniczych i świadectwach dla dozorców i robo-

tników górniczych, tudzież o wypłacie zarobku i przedwczesnem rozwiązaniu stosunku służebniczego w górnictwie.

Nowi posłowie Kronawetter i Tuzek składają przyrzeczenie na konstytucyję.

Orędzie z Ministerstwa sprawiedliwości donosi, że niewinnie czasu swego zasądzona Katarzyna Steiner, otrzymała zapomogę w ilości 100 zł., a włościanin Senko Hładyło z Nienowic powiatu jarosławskiego; niewinnie zasądzony za podpalenie, zapomogę w ilości 1000 zł.

Pos. Plener wnosi interpelację do Ministerstwa spraw wewnętrznych, zapytując, czy Rząd aprobuje rozwiązanie rady miejskiej w Liberecu i żądającą wymienia ściśle określonych przyczyn tego dekretu Namiestnictwa praskiego.

Pos. Bareuther składa na stole prezydyalnym wniosek pilny, żądający, aby wspomniony co dopiero dekret natychmiast cofnięty został.

P. Hohenwart wnosi interpelację do Ministra oświecenia, zwracającą się przeciw rozporządzeniu rad szkolnych, zakazujących dzieciom katolickim w szkołach wymawiania słów: „W imię Ojca i t. d., gdy się żegnają znakiem krzyża świętego.

Posel Karlon wnosi interpelację do Ministra oświecenia, żądającą uwzględnienia postulatów episkopatu austriackiego co do szkół elementarnych.

Posel Fuss wnosi interpelację do Ministra spraw wewnętrznych, skierowaną przeciw obwieszczeniu w Opawie rozporządzeń sanitarnych w języku także czeskim.

Posel Gessmann interpeluje Ministra spraw wewnętrznych w sprawie zakazywania zgromadzeń w Wiedniu pod pozorem niebezpieczeństwa cholery.

Posel Elm wnosi interpelację do Ministra spraw wewnętrznych, zwracającą się przeciw wyjątkowemu traktowaniu *Narodnich Listów*, który to dziennik sam jeden nie jest dopuszczony do sprzedaży po trafikach.

Posel Hauck interpeluje Ministra spraw wewnętrznych w sprawie zakazu używania chorągwi czarno-czerwono-żółtej (niemieckiej) przy pewnym festynie spiewackim.

Posel Fuchs składa na stole prezydyalnym wniosek z projektem ustawy o wynagrodzeniu szkół, powstałych z zabijania zwierząt chorych na zarzępyska i racie.

Prezes gabinetu, hrabia Taaffe, odpowiedziałwszy na kilka interpelacji o wadliwości robót około uregulowania Dunaju, i wykazawszy w odpowiedzi niesłuszność tych skarg, tak mówi dalej:

A ponieważ już mam głos, może wolno mi będzie złożyć jeszcze oświadczenie, że nieomieszkać odpowiedzieć na dzisiejszą interpelację posła Plenera jak najrychlej, to jest, skoro będzie rzeczą stanowczą pewną, że przeciw dekretowi Namiestnictwa w Pradze, rozwiązującemu radę miejską w Liberecu, nie będzie wniesiony rekurs, tudzież, skoro tylko mieć będę w ręku akta odnośnie, co będzie miało miejsce po rozpoczęciu i ukończeniu niezbędnych dochodzeń. Zresztą mniemam, że już dziś oświadczyć mogę, że dekret Namiestnictwa nie był wymierzony ani przeciw autonomii gminy, ani przeciw niemieckiemu charakterowi miasta Libereca; a ztąd, zdaje mi się, że wynurzone w tym duchu obawy, są pozbawione wszelkiej podstawy.

Posel Bareuther sądzi, że oświadczenie powyższe nie pozbawia wniosku jego racji; pilność zaś wniosku wypływa z natury rzeczy, bo obrany na trzy lata burmistrz, nie ma sposobności usprawiedliwić się przed sądem dyscyplinarnym. Mowca przedstawia czynność burmistrza Schükera jako poprostu wzorową, i rozwódzi się w duchu ujemnym o domniemanych przyczynach dekretu namiestniczego. (*Oklaski od Niemców-narodowców.*)

Pos. Prade uważa dekret za wynik tajnych intrig i za przekroczenie kompetencji namiestniczej. Mowca zapewnia, że sam wraz z Liberczanami nie da się sprowadzić z toru i pozostanie wierny swojemu programowi narodowemu i politycznemu. (*Oklaski od Niemców-narodowców.*)

Pos. Engel (Młodoczech) przypomina Niemcom, że, gdy kiedyś chodziło o wniosek jego w podobnej sprawie, bezwzględnie głosowali za odrzuceniem. Mimo to oświadcza, że Młodoczechy dziś głosować będą za pilnością wniosku, już dla tego, aby była sposobność pomówić o bezprzekładnem uciskaniu Czechów w Lieberecu.

Pos. Plener uzala się na niesforność Niemców w Liberecu, którzy bez względu na zwalczając stronnictwo mowcy i przewodnictwo Niemców czeskich. Mimo to chce obiektywnie i słusznie sądzić o wymierzonym przeciw Liberczanom dekrecie. Rozwiązanie reprezentacji miasta jest krokiem tak ważnym, że wymaga dokładnego umotywowania, tego zaś nie ma w dekrecie namiestniczym, który zbywa rzecz ogólnikami. Półurzędowy *Prager Abendblatt* mówił o niepatryotycznych słowach burmistrza. Jeżeli są prawdziwe, mowca potępia je jaknajsu-

rowiej, bo takie enuncjacje szkodzą Niemcom w Austrii, a w Rzeszy niemieckiej są tylko lekceważone. Jeżeli stan rzeczy w Liberku jest rzeczywiście taki, jak przedstawiają komentarze półurzędowe do dekretu namiestniczego, wtedy oddawna trzeba było systematycznie przeciw niemu występować. Rozwiązanie rady miejskiej nie nie pomoże, bo z pewnością ci sami członkowie wybrani będą. Mowca spodziewa się, że w odpowiedzi na swoją interpelację przyczyni rzeczywiście dokładnie będą podane; dziś trudno o rzeczy sądzić ostatecznie; dla tego „Zjednoczona lewica“ nie może poprzeć wniosku Niemców-narodowców (Bareuthera). Wątpi też, czy znajdzie się w Izbie większość dla wniosku tego; a skoro się nie znajdzie, będzie to werdykt na rzecz dekretu namiestniczego. Co więcej, statutem miasta Liberca dekret ten jest usprawiedliwiony; wniosek Bareuthera przeto domaga się od Rządu czegoś poprostu nielegalnego. Rząd nie mógłby wykonać uchwały, chociażby Izba wniosła ten uchwała. Tym sposobem byłaby podkopana powaga parlamentu. „Zjednoczona lewica“ spełniła swój obowiązek swoją interpelacją i przysługuje się nią Niemcom w Czechach i w całej Austrii, tudzież autonomii miejskiej lepiej, niż Niemcy-narodowcy swoim wnioskiem. (Oklaski z lewicy).

Pos. Pernerstorfer mniema, że i bez rekursu Rząd może zbadać sprawę; pan Prezes gabinetu powinien był natychmiast zawezwać Namiestnika do Wiednia i pociągnąć do odpowiedzialności. Rozwiązaniem korporacji autonomicznych przykłada się topór do wolności obywatelskiej; a przeciw temu trzeba natychmiast i stanowczo głos podnieść. Mowca oświadcza się za wnioskiem Bareuthera.

Prezes gabinetu hr. Taaffe: Nie potrzebowałbym mięszać się do tej dyskusji, bo znajdzie się później sposobność po temu; ale padły tu niektóre słowa, których bez odpowiedzi pozostawić nie mogę. Panowie, wiadomo wam, że Minister wiele przeniesić musi (wesółność); sam w tym względzie nieraz już służyłem za dowód. Gdy atoli nieobecni zaczepiani są — proszę wybaczyć wyraz — impertynencjami, obowiązek nakazuje mi odpowiedzieć, nie na to, co o mnie, lecz na to, co o Namiestniku w Czechach powiedziano. Można powiedzieć: dekret jest słuszny lub niesłuszny, ale nie na miejscu jest mówić: dekret wydany jest z lekkomyślnością i brutalnością. (Odnosi się to do pos. Pernerstorfera, którego też Prezes Izby przyzwał do porządku). Mógłbym raczej powiedzieć, że pewne wyrazy, któreśmy przed chwilą usłyszeli, zawierają brutalność. Ostatni preopinant mówi, że musi zwrócić się przeciw „bezprawiu.“ Zgadza się, ale bezprawie ma miejsce tylko w razie naruszenia ustawy; tu zaś chodzi o dekret wydany w granicach kompetencji. Tak mówi statut miejski i wszystkie normalia, a gminie służy prawo rekursu. Pan preopinant mówi: Gdy motywa są tak słabe i przejrzyste, jak woda, której zębami uchwycić nie można, wtedy Minister spraw wewnętrznych powinienby z obowiązku znieść dekret. Nie będę mówił o obowiązku, zapytam tylko: czy miałbym być prawem po temu? Wszakże w takim razie wystąpiłbym jako autokrata; znaczyłoby to, że oświadczam: niech sobie ustawy i statuta zawierają co chcą, ja mówię, że motywa są niki, i zaostrzę dekret. Podług statutu gmina może wnieść rekurs, ale ponieważ rekurs nie ma mocy odraczającej, przeto w skutek rozwiązania rady miejskiej pewne osoby nabyły pewnych praw. Tych praw usunąć nie mogę, chociażby mi nie podobały się motywa Namiestnika. Jestem przekonany, że w sprawie Liberca zdania są różne. Niejednemu radzi temu, iż rozpisane będą nowe wybory. Kompetentnym dekretem Namiestnika nabyli prawa ponownych wyborów, jeżeli nie będzie wniesiony rekurs i jeżeli Ministerstwo nie orzeczy przeciw Namiestnikowi. Nie jest to niepodobiestwem, dziś nie wiem jeszcze; trzeba mi zbadać akta, gdy je otrzymam. Nie mogę z góry powiedzieć: odrzucam rekurs; muszę poznać motywa dekretu i rekursu. Gdybym tylko na podstawie głosów dziennikarskich zniósł dekret, wtedy właśnie dopuściłbym się bezprawia, bo naruszyłbym prawa nabyte. Jeżeli w czasie oznaczonym otrzymałam rekurs, wydam orzeczenie, a za pewniam, że postąpię sobie obiektywnie. Dotychczas nie mam sposobności do wydania go, a dowolnie postąpić sobie nie mogę. Pan poseł ujmuje się za powagą urzędników, podkopywaną, jak mówi, takimi dekretemi. Otóż ja ujmuje się za Namiestnikiem i za wszystkimi urzędnikami, ale zdaje mi się, że na takim występowaniu, jak pos. Pernerstorfera, powaga urzędników nie nie zyska. (Brawo, brawo).

Pos. Prade nie przyznaje, iżby ktokolwiek w Liberku rad był nowym wyborem, i oświadcza, że wszyscy Liberzanie są jednej myśli w osądzeniu dekretu. Mowca polemizuje z wywodami Plenera o niesłuszności Liberzian i o niewłaściwości wnio-

sku Bareuthera i uważa interpelację za niedostateczną.

Pos. Luëger wywodzi, że, jeżeli przyczyną rozwiązania Rady miejskiej w Liberku było niedość obiektywne postępowanie jej, Rada miejska w Wiedniu powinna od dawna już być rozwiązana, bo postępuje sobie jednostronnie w interesie tylko liberałów. Mowca widzi w rozwiązaniu Rady miasta Liberca przysługę Rządu dla partii Plenera.

Pos. Plener powtarza zarzuty przeciw Liberzianom, którzy psują jedność Niemców czeskich; wywodzi, że wniosek Bareuthera jest niefortunny, bo będzie odrzucony i tym sposobem zmocni stanowisko Rządu; nakoniec Luëgerowi odpowiada, że dekret namiestniczy nie tylko nie jest przysługą dla „Zjednoczonej lewicy“, lecz owszem nabawił ją kłopotu.

Pos. Steinwender zarzuca Plenerowi chłód i brak poczucia obrażonej dumy narodowej, tudzież zaciętość względem Niemców-narodowców. Wniosek Bareuthera nie byłby bez skutku, gdyby go poparła „Zjednoczona lewica“; na niej przeto spoczywa odpowiedzialność za klęskę sprawy niemieckiej.

Pos. Hauek przedstawia sprawę jako cios wymierzony przeciw Niemcom-narodowcom dla wyświadczenia przysługi partii Plenera.

Izba 144 głosami przeciw 58 głosom odmawia wnioskowi Bareuthera charakteru pilności, który przeto traktowany będzie w zwykły sposób regulaminowy.

Poczem zamknięto posiedzenie o godzinie 4 min. 10. — Następnie we wtorek.

Cholera.

Z wyjątkiem Piasków wielkich nie było w żadnej innej miejscowości kraju naszego w ciągu ostatnich dwóch dni, żadnych wypadków zachorowania na cholere, lub śmierci z tego powodu.

W Piaskach wielkich zachorowały świeżo trzy osoby i znajdują się w opiece lekarskiej.

Rząd krajowy niemiecki w Opolu dozwolił na przywóz kapusty z Galicji do Niemiec aż do dalszego zarządzenia pod warunkiem, jeżeli równocześnie z przesyłką kapusty przedłożone zostanie królewskiemu urzędowi cłowemu w Mysłowicach świadectwo właściwego c. k. Starostwa potwierdzające, że miejscowość, z którą pochodzi kapusta względnie z którą zostaje wysłana, wolną jest od cholery.

KRONIKA

Lwów, 7 listopada.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej swej skatki gminie Lipnica, w powiecie kolbuszowskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **JW. Pan Jan Lidl**, Wiceprezydent Namiestnictwa, bawi obecnie w Trembowli, gdzie przeprowadza lustrację starostwa.

— **Zastępca Marszałka Krajowego** p. Antoni Jaxa Chamiec, tudzież członek Wydziału krajowego p. Edward Jędrzejowicz, wyjechali dziś popołudniu do Wiednia, ażeby wziąć udział w konferencji, mającej się odbyć w Ministerstwie handlu w sprawie budowy kolei lokalnych.

Ze strony c. k. Namiestnictwa wydelegowany został do tej konferencji p. Morawetz, radca Namiestnictwa.

— **Awans listopadowy.** W dalszym ciągu w etacie armii w pułkach galicyjskich mianowani zostali: Kapitanem rachunkowym I klasy Wiktor Chrupek 20 p. p., kapitanami rach. II klasy: Alojzy Ussler w Krakowie i Adolf Kudielka przy 22 bat. art.; porucznikiem rach. Emil Staszynski przy 24 p. p., podporucznikiem rach. Felician Fijałkowski, 11 p. art. W intendencje: generałym intendentem XI korpusu Henryk Damisch, intendentami Filip Witanowski i Tomasz Otawa; podintendentem Engelbert Robert (przy X korpusie).

W oddziale kontroli rachunkowej: starszym radcą Franciszek Selichar (I korp.); radcą: Henryk Kisielowski (XI korp.)

W oddziale zaopatrzenia (furgonów) starszym zarządcą Jan Szewczyk we Lwowie.

Najj. Pan raczył dalej zamianować pułkownika Ferdynanda Siedlera, komendantem 11 pułku artylerji, zaś pułkownika Otmara Zawadzkiego, komendantem 10 p. artylerji.

Kapelan wojskowy Karol Goltz przeniesiony został z Temeszwaru do Lwowa.

W c. k. obronie krajowej mianowani zostali w stanie czynnym kapitanami I klasy: Maurycy Friedman bat. 56 i Leizor Horowitz 53; kapitanami II klasy: Ottomar Spielvogel 63, Jan Kraus 69.

Porucznikami: Ludwik Kinderman 58, Marian Herbert 56, Franciszek Wolf 58.

Podporucznikiem Ernest Kiszka 56.

W stanie nieczynnym obrony krajowej kapitanem II klasy Markus Salzmann 56; porucznikami Leopold Antscherl 56, Rudolf Graf 63, Józef Schober 53, Ernest Reitter 64, Józef Haackhofer 67, Rober Daute 59, Juliusz Dobrzański 70, Gustaw Hain i Adolf Segal 57, Jan Glück 55, Tadeusz Fiderkiewicz 54, Roman Prokopowicz 67, Leop. Hauska 57, Jan Tiron 76, Ferdynand Śledziński 64, Antoni Lenczowski 52, Aug. Hauser 54, Józef Cielecki 59, Henryk Richter i Wiktor Tschochner 54, Jan Luźny 60, Wład. Foryst 64, Wilhelm Gawaacki 63, Ludwik Weigel 60, Adam Mora Korytowski i Eug. Mahner 52, Henr. Adolf 55, Edm. Schrenzel 56 i Karol Biły 63.

Podporucznikami: Jan Seidler 57, Otton Malek 66, Winc. Hemzal 56, Franc. Broż 60, Henr. Briche 63, Karol Przewratil 64 i Fr. Emunt 58.

W oddziałach jazdy obr. krajowej rotmistrzem I klasy Fortunat Skarzyński; porucznikami Rudolf Mogiła Stankiewicz i Stefan hr. Tarnowski, wszyscy przy 3 pułku ułanów.

(C. d. n.)

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Brodach, z grupy większych posiadłości, rozpisany został na dzień 15 grudnia b. r.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowym o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Pożegnanie.** Urzędnicy kolei państwowych, żegnali wczoraj radcę rządowego p. Władysława Kłossowskiego, ustępującego z posady kierownika ruchu we Lwowie, wspólną ucztą w kasynie miejskim, na którą oprócz urzędników miejscowych przybyło także wielu funkcyjaryszów z prowincji.

— **Podziękowanie.** P. Jakób Stroh złożył z powodu śmierci swej żony bł. p. Klary Stroh kwotę 200 zł. w. a. na rzecz ubogich miasta bez różnicy wyznania.

Za ten dar składa niniejszem prezydent miasta szanownemu dawcy uprzejmie podziękowanie.

— **Ulica Halleka** we Lwowie otrzymała oświetlenie gazowe według systemu Auera, robiące wrażenie oświetlenia elektrycznego.

— **Klub szermierzy.** Zwyczajne walne zgromadzenie klubu szermierzy we Lwowie odbędzie się w sobotę dnia 12 listopada b. r. w sali III Uniwersytetu o godzinie 7 wieczór.

— **Poświęcenie domu** kandydatek zawodu nauczycielskiego przy ulicy Słodowej 1.6. odbyło się dziś przedpołudniem.

— **Czarna ospa.** Wypadek czarnej ospy zdarzył się we Lwowie przy ulicy Hetmańskiej, gdzie zmarła na tę chorobę żona bankiera Stroh. Wskutek tego zarządzo do z ramienia urzędu sanitarnego miejskiego ścisłą desinfekcyę mieszkania zmarłej, zapomocą specjalnych desinfektorów.

— **Komitet fundacyi jubileuszowej** ku wspieraniu ubogich wdów i sierót po urzędnikach sądowych, na posiedzeniu z dnia 29 października b. r., udzielił zapomogi następującym wdowom po urzędnikach sądowych: Kamilli Golichowskiej 15 zł. 47 ct., Antoninie Grodzkiej, Emilii Kramarzewskiej, Emilii Krepuszevskiej, Ludwice Piotrowskiej, Sabinie Sękowskiej, Berecie Szumlakowskiej, Joannie Winogrodzkiej, Urszuli Witwickiej, Magdalenie Ożga i Maryi Nowickiej po 25 zł.

Komitet z wdzięcznością przyjął do wiadomości dary JE. Simonowicza w kwocie 500 zł. i rodziny Krutów w kwocie 10 zł. na pomnożenie majątku zakładowego fundacyi, który obecnie dosiگا już kwoty 6.895 zł. 4 ct. i wyraża ofiarodawcom publiczne podziękowanie.

Dalsze datki na cele tej fundacyi przyjmuje przewodniczący komitetu prezydent c. k. sądu krajowego w. Józef Piątkowski.

— **Zgromadzenie tygodniowe** Towarzystwa Politechnicznego odbędzie się we środę, dnia 9 b. m. o godzinie 6 wieczór, w lokalu Towarzystwa Politechnicznego Rynek, 1. 30, I piętro. Na porządku dziennym: 1. J. N. Franke: Sprawozdanie z czynności Towarzystwa od czasu ostatniego zgromadzenia tygodniowego. 2. Odczyt profesora Pawłowskiego: „O fabrykacji szody i fabryce Szczakowskiej“.

— **VI posiedzenie** Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika, odbędzie się we wtorek, dnia 8 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali (XV) Uniwersytetu. Porządek dzienny: 1. Dr. Józef Siemiradzki: Geograficzne zdobycze wyprawy do Patagonii i Araukanii. 2. Luźne komunikacje.

— **Z obserwatorium** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 7 listopada 1892. Barometr idzie w górę.

W ubiegłych 2 dobach licząc od godziny 12 w południe dnia 5 listopada do 12 w południe dnia 7 listopada b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny ze wschodu, co do siły mierny (2—3), niebo zachmurzone a powietrze bardzo wilgotne (92 proc. wilgot. względ.) opad deszcz, wysokość opadu 2,7 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była +6,7°C., najwyższa +8,8°C. w sobotę popołudniu, najniższa +6,0°C. dziś w noc.

Wczoraj popołudniu padał deszcz nieznamy, zresztą obie ubiegłe doby były pochmurne i mgliste.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się na wyspach Sztetlandzkich; wyższa 780 do 775 mm. w okolicy Moskwy.

Stos barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 770 mm.

Pogoda na dobę 8 listopada 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku południowo-wschodni, co do siły słaby (2); średnia temperatura doby pozostanie około +6°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza zmniejszy się do 80 proc. opadu nie będzie.

— **Z Uniwersytetu.** P. Karol Józef Skerl, rodem ze Lwowa i p. Zygmunt Krokowski, rodem z Jaworowa otrzymali w Uniwersytecie lwowskim, stopień magistra farmacji.

+ **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Eustachy Lubieniecki, uczeń VII klasy gimnazjalnej.

Pod Wojniczem, Tadeusz Skarbek Tłuchowski, żołnierz z 1831 r. przeżywszy lat 80.

W Krzyżu, Franciszek Babisz, wiceprezes Towarzystwa gorzelników polskich, w 46 roku życia.

W Przemyślu, Ignacy Frankowski, notaryusz, prezydent Izby notaryalnej, przewodniczący dyrekcji przemyskiej kasy oszczędności, radny miasta Przemyśla.

W Wiedniu, generał-audytora Wacław Jan Czedik, ojciec b. dyrektora kolei państwowych br. Alojzego Czedika.

W Paryżu, Florimond Hervé, kompozytor operetek, w 67 r. życia. Zmarł skutkiem ataku astmy, którego dostał czytając w jakimś dzienniku napasę wymierzoną na jego działalność, jako autora i kompozytora.

— **Groźny pożar.** Z Hawru telegrafują: Pożar ogarnął okręt angielski „Northross“, należący do firmy, w chwili, gdy tenże opuszczał port. Dziewięciu majątków poparzyło się i utonęło, a trzech odniosło ciężkie rany.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 popołudniu i wieczorem od godziny 5 do 8. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Kraków, 6 listopada.

(Restauracja kaplicy Jagiellońskiej; współdziałal w pracach mistrza Matejki. — Działalność kraj. Towarzystwa rybackiego w Krakowie. — Posiedzenie wydziału Kasy oszczędności).

(j/h) Restauracja Zygmuntońskiej kaplicy na Wawelu, dokonywana prawdziwie królewską ofiarnością krakowskiej Kasy Oszczędności, postępuje obecnie bardzo szybko. Osadzono już na szczytach kaplicy anioła, podtrzymującego krzyż; ukończono restaurację latarni, a obecnie przystąpiono do restauracji tak zwanego bębna, gdzie mieszczą się najcenniejsze rzeźby w kamieniu i artystyczne obramienia okien. Nad całą restauracją czuwa jako kierownik znany architekt profesor Odrzywolski, a mistrz Matejko wgląda w najdrobniejsze szczegóły każdej pracy rękodzielników, pracujących około restauracji, tak, że jednego szczegółu w orestaurowanej kaplicy nie będzie, któryby nie otrzymał jego aprobaty. Dziś już, widząc dokonane dotąd roboty, można wnosić na pewno, że wykończenie kaplicy, będącej najdroższym klejnotem Krakowa, otoczony wspomnieniami najświetniejszej cywilizacyjnej epoki w Polsce, będzie godnym włoskich mistrzów, którzy ją pierwsi wzniesli, godnym dawnych artystów-rękodzielników, i że obok napisu: *Barthlo Florentino opifice*, będzie można śmiało położyć drugi: „Jan Matejko zbudował po raz wtóry“.

Krajowe Towarzystwo rybackie w Krakowie wydało świeżo okólnik VI. Jest to wyczerpujące sprawozdanie z czynności Towarzystwa za czas od 1 czerwca 1891 do 31 sierpnia 1892; jest to jak gdyby ścisły, wyczerpujący obrachunek, zrobiony między Towarzystwem a naszym społeczeństwem. I cóż się z tego obrachunku pokazuje? Smutny pewnik, że tak pożyteczne, tak niezbędne w kraju rolniczym Towarzystwo, mogące materialnie przynieść korzyści, nie znajduje zupełnie poparcia, bo liczy zamiast kilku lub kilkunastu tysięcy, zaledwie 135 członków zwyczajnych i to przeważnie z inteligencji miejskiej. Do ostatniego swego technic. s. p. prof. dr. Maksymilian Nowicki był duszą Towarzystwa, po nim cały ciężar pracy spadł na nowego prezesa, dra Ferdynanda Wilkosza, adwokata krajowego. Dziwiłby się można w istocie, że na czele Towarzystwa rybackiego stanął adwokat, zamiast ziemianina, hodowcy ryb. Wiedziarno wszakże dobrze, że chcąc nadal utrzymać Towarzystwo, trzeba mu zapewnić urząd, który przy pomocy fachowych osobistości cały ciężar pracy wzięł na siebie, i pracę tę spełniał naprawdę, w dodatku bezinteresownie. I ten zarząd spełnia sumiennie swoje zadanie, a cyfry w rzeczonym okólniku świadczą o tem wymownie. Zarząd Towarzystwa rybackiego w ciągu ostatnich lat kilku przyszedł do smutnego prze-

ania, iż oddziały Towarzystwa rybackiego w kraju nie przynoszą żadnej korzyści i rzeczywistości nie istnieją! Dla tego postanowił uważać oddziały Towarzystwa jako rozwiązane i nie tworzyć ich więcej, natomiast rozwiązać instytucję delegatów i członków korespondentów. Jeżeli tak się dzieje w kraju, to zato zagranicą przynajmniej uznaje działalność naszego Towarzystwa, bo na narodowej kroackiej wystawie rolno-przemysłowej w Zagrzebiu, odbytej w r. 1891, otrzymało ono najwyższe odznaczenie, to jest dyplom honorowy.

Wydział wielki krakowskiej Kasy oszczędności odbył wczoraj półroczne posiedzenie. Pan dyrektor Sleg przedłożył surowy bilans, wykazujący, że stan obecny wkładów wynosi 11,027,585 zł., fundusze rezerwy 1,286,811 zł., a zysk czysty za półrocze 33,804 zł. Po dokonaniu drobnej zmiany statutu, wybrano zastępcą dyrektora prof. dra Leona Cyfrowicza, w miejsce ś. p. Goebela.

Notatki literacko-artystyczne.

(n) **Wieczór deklamacyjny** Wł. Barączka udał się, jak to przewidywaliśmy, wybornie. Mimo niedzieli, która na „Ptasznika“ ściągnęła liczną publiczność do teatru, sala „Sokoła“, gdzie produkował się p. Barącz, również była pełna. P. Barącz, znany zresztą większej części swoich słuchaczy z talentu deklamacyjnego, wczoraj po raz pierwszy wystąpił we Lwowie oficjalnie z produkcją, cały wieczór wypełniającą. Z obfitego programu wyróżniają się przede wszystkim rzeczy humorystyczne z zakresu naśladowstwa typów teatralnych i śpiewackich. Niepodobna sobie wyobrazić lepszej karykatury nad owego Tyrolczyka, śpiewającego jodlera lub wiedeńskiego Volkssängera, którego istotnie nikt zrozumieć zwykłe nie może. Wiele talentu muzycznego zdradzają wariacje znanego „władzkotka“, w których manery kompozytorów bardzo zreżymie p. Barącz naśladował. Słuchacze więc bawili się doskonale i śmiechu w sali było pełno. Na jeden jednakże zarzut pozwolił nam szanowny koncertant. Oto zdaje się nam, że produkcja cała w istocie zabawna i interesująca, zyskałaby wiele, gdyby była w nieco odmiennej formie podana. Wszystkie objaśnienia są zbyt długie, długi naprzykład przedmowa do produkcji deklamacyjnej na a. b. c. d. ... zupełnie niepotrzebna, gdyż każdy słuchacz domyśli się z łatwością o co chodzi, wszak p. Barącz ma przed sobą jedynie tę publiczność, która już była parę razy w teatrze i sama wie doskonale to, na co deklamator tyle objaśniających słów i czasu zużywa. Jeżeli zresztą konieczność potrzebuje tego, jako kitu, spajającego wszystkie produkcje w jedną całość, to trzeba by inaczej opracować te przemówienia: skrócić je, okrasić dowcipem i stylistycznie ułożyć. Jesteśmy pewni, że wówczas produkcje te, same w sobie doskonałe, sięgające nieraz najwyższej humorystyki, robiłyby wrażenie rzeczy wykończonych, a przytem i osoba samego koncertanta stałaby w świetle artystyczniejszym i stałaby się jeszcze sympatyczniejszą.

Repertuar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, w poniedziałek, po raz pierwszy „Nasze anioły“, komedia w 3 aktach Michała Wołowskiego. — We wtorek, po raz pierwszy „Dziecko szczęścia“, operetka w 3 aktach Milloker'a. — We środę, po raz drugi „Nasze anioły“, komedia w 3 aktach Michała Wołowskiego.

Boabdil opera Moszkowskiego była przedstawiona w Berlinie przed kilku miesiącami, a nie, jak doniósł jeden z dzienników porannych, przed kilku dniami.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 6 listopada.

Stan targu pieniężnego jest stosunkowo doskonały. Nie ma nawet mowy o tem, aby w tym roku bank austro-węgierski podwyższył stopę procentową. Od roku 1886 nie było jeszcze październikowego *ultima* z ratą bankową 4 procentową, — tak jak obecnie. Spodziewany jest za kilka dni większy przyływ pieniędzy do banków, w skutek czego transakcje z większą łatwością rozwijać się będą. Na razie jednak sytuacja nie jest jeszcze jasną. Wre ciągłe walka między dwoma potężnymi obozami *haussierów* i *baissierów*. Większych zobowiązań — prawie nie ma. Spekulacja trzyma się w rezerwie i zajmuje stanowisko wyczekujące.

Gdy stało się głośnie i prawdopodobnym, że w tym roku nie przystąpi się jeszcze do emisji i konwersji walorów walutowych, spekulacja poczęła zajmować się rosyjską polityką finansową. Faktem jest, że zamierzona rosyjska

pożyczka została wszędzie bardzo niesympatycznie przyjęta. Francya, — a względnie jej kapitaliści, którzy tyle milionów na ołtarzu francusko-rosyjskich sympatyj złożyli — obawia się więcej ryzykować. Niemcy nie chcą dopuścić do zalania giełd niemieckich rosyjskimi walorami. Anglia wszystko co może uczyni, ażeby przeskazać. U nas zaś emisja przyszłej pożyczki rosyjskiej sprzeciwia się interesom zamierzonej pożyczki walutowej. Z drugiej strony jednak, wiadomo finansistom, iż pomimo hucznych i szowinistycznych enuncyacji bilansowych, Rosya pieniędzy potrzebuje. W razie zatem nieudanej pożyczki, zmuszoną byłaby podnieść wszystkie swoje wierzytelności w zachodnio-europejskich bankach. Jest to fakt, z którym targi odnośnie się liczą, i który sprawia w pewnych finansowych kołach wielki niesmak.

Targ wczorajszy odznaczył się zwykłą rentą, z powodu głównie wykazu podatkowego, i niższą akcyj austryackiej broni, z powodu pogłosek, że liczba zatrudnionych robotników zeszła do tysiąca. Dewizy i waluty nie zmieniły się wcale.

Targ zbożowy.

Lwów, 7 listopada: pszenica 7 20 do 7 40, żyto 5 85 do 6 10, jęczmień 5 — do 6 —, owies 5 40 do 5 70, rzepak nowy 10 — do 10 50, groch 6 — do 8 75, wyka 4 50 do 5 —, nas. lniane 9 50 do 10 25, bób — do —, bobik 4 50 do 5 25, hreczka 7 25 do 7 75, konieczyzna czerwona 55 — do 65 —, biała 60 — do 70 —, szwedzka 60 — do 70 —, kminek 17 — do 17 60, anyż 28 — do 30 —, kukurudzastara 5 40 do 5 60, nowa 5 05 do 5 25, chmiel 75 — do 80 —, spirytus 11 50 do 12 25. Nowy spirytus na zimowe miesiące 10 50 do 11 —.

Uposobienie niezmiennie.

OSTATNIA POCZTA

Na nabożeństwie żałobnym, które odbyło się w sobotę, w kościele OO. Augustynów, za poległych wojowników i za zmarłych kawalerów ord. Maryi Teresy, byli obecni: Najj. Pan, tudzież Najdostojniejsi Arcyksiążęta: Franciszek Ferdynand d'Este, Wilhelm i Rainer.

Najj. Pan przyjmował przedwczoraj na prywatnym posiedzeniu *attaché* wojskowego ambasady niemieckiej, pułkownika Deinesa. Jak wiadomo, Najdostojn. Arcyksiążęta Karol Ludwik obchodzili w dniu 4 b. m. uroczystość swoich imienin. Z tego powodu nadesłali telegraficzne życzenia Jego Ces. Wysokości: Najj. Pan i wszyscy Członkowie Najw. Domu — Najdost. Arcyksiążęta: Franciszek Ferdynand d'Este, Otto i Ferdynand wyjechali dnia 4-go b. m. rano do Reichenu, celem złożenia osobiście życzeń Dost. Solenizantowi.

Ministrowie węgierscy, hr. Szapary i generał Fejervary, przybyli do Wiednia. Dzienniki peszteńskie przypuszczają, że przyjazd ten pozostaje w związku z przesileniem ministeryalnym w Węgrzech, które coraz wyraźniejsze przybiera kształty. Z Pesztu donoszą, iż na jutrzejszem zebraniu klubu stronnictwa liberalnego ma złożyć prezes gabinetu, hrabia Szapary, te wyjaśnienia, które mają ostatecznie rozstrzygnąć o dymisji lub pozostaniu nadal gabinetu.

Komisja budżetowa Izby deputowanych zbiera się dzisiaj na pierwsze posiedzenie a to głównie celem porozumienia się co do sposobu załatwienia preliminarza budżetowego. Dyskusja nad budżetem w pełnej Izbie ma się rozpocząć już 12 b. m.

Pierwsze posiedzenie Koła polskiego odbyło się wczoraj, przy nader liczny udział posłów. Wybór komisji parlamentarnej odłożono do najbliższego posiedzenia. Następnie po długich rozprawach uchwalono oświadczyć się za szybkim załatwieniem budżetu i przyjęciem skróconego sposobu jego traktowania.

Jutro d. 8 b. m. odbędzie się wybór nowego arcybiskupa ołomuńskiego w obecności P. Ministra wyznań i oświaty dr. Gautscha, jako komisarza cesarskiego. Jako kandydatów wymieniają: biskupa sufragana hr. Belrupta, liczącego lat 75; ks. kanonika Holla urodzonego w r. 1836; archidjakona dr. Henela, urodzonego r. 1823 i ks. kanonika hr. Adama Potulickiego urodzonego r. 1849, instalowanego r. 1881.

W klubie Staroczechów omawiał wczoraj dr. Rieger wynik ostatniej konferencji delegatów. Mowa podnosiła konieczność wspólnej akcji wszystkich Czechów.

Donieśliśmy przed kilku dniami o rozmowie ks. Bismarcka z niemieckim dziennikarzem Hansem Blunem, którą ogłosił lipski *Neueste Nachrichten*. Nazajutrz po tej rozmowie, nastąpiła druga rozmowa byłego kanclerza niemieckiego z tym samym dziennikarzem a *Neueste Nachrichten* ogłosiły ją znowu. Trzeciego dnia wreszcie ogłosił *Neueste Nachrichten* „pokłosie“ obu rozmów. Rozmowy te niezawodnie przedstawiają wiele bardzo ciekawego materiału historycznego, — a charakteryzuje je zawsze owa wielomowa Bismarcka i nienawiść do tych, których nie lubi. I w jednej i w drugiej rozmowie nie szczędził ks. Bismarck napadów na Polaków. Nie mogąc z braku miejsca podać całej osnowy interviewów tych, przytaczamy na razie z drugiej rozmowy ustęp, w którym ks. Bismarck mówił o Polakach.

Zdaniem ks. Bismarcka tylko żydzi i Polacy są Rosyji w fermentem psującym pokojowe intencje względem niemieckiego państwa. „Polacy są rozsądniejsi, inteligentniejsi i zręczniejsi od Rosyan. Są oni mistrzami w konspiracji i symulacji. Umieją milczeć lat 20 aż wreszcie maskę zrzucą i występują znowu jako Polacy. Rosyjanie mają talent tylko do prac nowellistycznych, do romanów i t. p. ale nie do polityki. Oni wiedzą bardzo dobrze, czego mogą się spodziewać od Polaków, ale powtarzają: „*Nous le voyons bien arriver mais nous le pendrons*“. Tymczasem kwestya jeszcze „kto będzie wieszkał, a kto będzie wisieć“. Polacy bowiem z niestychaną zręcznością zdobyli sobie najwyższe stanowiska w państwie rosyjskiem (!!) i wszystkimi siłami starają się o wzniecenie pożaru wojennego między Niemcami a Rosyją. Na gruzach państwa rosyjskiego pragną oni zbudować niepodległość Polski, ale Niemcy nawet w razie najświetniejszego zwycięstwa nie podadzą ręki do politycznego odrodzenia Polaków“. W dalszym ciągu oświadczył jeszcze ks. Bismarck, że nad wywołaniem wojny w Rosyji pracują także „pieniądze Francuzów, Anglików i Polaków, którzy po części mają jeszcze pieniądze“.

W obec pogłosek, rozrzuconych przez *Köln. Ztg.* o nagłej słabości Ojca św., donosi *Köln. Volks. Ztg.* z Rzymu, że zdrowie Papieża nie budzi żadnego zaniepokojenia i że przyjmował on w ostatnich czasach oprócz wielu innych prałatów i osób prywatnych, także podsekretarza stanu ks. Mocenni, a w sobotę miał przyjąć rosyjskiego w księcia Sergiusza.

Francuska Izba deputowanych uchwaliła wniosek, według którego żonom robotników, które w czasie strejku znajdowały się w pogoju, przyznaniem ma być odszkodowanie.

Komisja dla spraw, dotyczących robotników obcokrajowych, odrzuciła wniosek, zmierzający do zaprowadzenia kart pozwolenia dla pracodawców, którzy zatrudniają obcokrajowych robotników, jakoteż wniosek, według którego przebywający we Francji obcokrajowcy byliby zobowiązani płacić takse wojskową.

W Izbie francuskiej odbędzie się znowu wkrótce dyskusya tonkińska, podnosi się bowiem zarzut przeciw administracji gubernatora Lanisson, który jest niepopularny, zwłaszcza między armią okupacyjną.

W Granadzie, w skutek rozruchów, które tam jeszcze powtórzyły się, zaprowadzono stan oblężenia.

Merem Madrytu zamianowany został markiz Cubas.

W dyplomatycznej reprezentacji Anglii zajdą, według depeszy londyńskiej biura Wolffa, niebawem następujące zmiany: Dotychczasowy poseł angielski w Kopenhadze, sir Herbert Mac Donell, zajmie miejsce ustępującego dla wieku z poselstwa angielskiego w Lizbonie sir Petre'a. Stanowisko posła angielskiego w Kopenhadze obejmie dotychczasowy poseł angielski w Bernie, Scott, do Berna zaś pójdzie dotychczasowy poseł angielski w Belgradzie, St. John. Posłem angielskim w Belgradzie zostanie sekretarz ambasady angielskiej w Carogrodzie, Fane, a na jego miejsce pójdzie dotychczasowy konsul generalny w Peszcie sir Nicolson.

Jak już wiadomo, Gladstone nie weźmie udziału w bankiecie u lorda majora; nie przyjmując zaproszenia, z powodu zdrowia, wystosował on list do lorda majora, tłumacząc swoją nieobecność na bankiecie i wzywając naczelnikowi City, że wyborem swoim stwierdził wzniesłe zasady tolerancji religijnej, któreimi się kierują Anglicy. Również lord Rosebery nie będzie obecny, gdyż na ten dzień już oddawna przyjął zaproszenie na obiad do ks. Wali.

Wiedeń, 7 listopada. Prezydent węgierskich ministrów, hr. Szapary, przybył tu na trzydniowy pobyt i był przez Najj. Pana przyjmowany na dłuższej audyencji.

P. Minister hr. Gautsch udał się wczoraj w południe do Ołomuńca, by być obecnym przy mającym się odbyć we wtorek wyborze arcybiskupa.

Wiedeń, 7 listopada. Prezes gabinetu węgierskiego, Szapary, dziś w południe przyjmowany był ponownie przez Najj. Pana, a wieczorem powróci do Budapesztu, ażeby we środę na konferencji stronnictwa liberalnego dać przyrzeczone wyjaśnienia w kwestiach kościelno politycznych.

Wiedeń, 7 listopada. Minister sprawiedliwości wydał rozporządzenie do prezydentów wyższych sądów krajowych, omawiające sposób zastosowywania ordynacji karnej do kierowania rozprawami głównymi. Do rozporządzenia tego dało powód kilka wypadków z ostatnich czasów.

Wiedeń, 7 listopada. Komisya budżetowa przyjęła dziś rano wniosek Plenera, ażeby przy rozprawie nad budżetem przestrzegać, jak w roku zeszłym, postępowania skróconego.

Praga, 7 listopada. Około 800 młodych ludzi udało się w pochodzie na Białą górę, aby tam urządzić demonstracyę. Zarządzenia władz przeszkodziły rozruchom.

Budapeszt, 7 listopada. W Izbie poselskiej dep. Boetvoes interpelował rząd w sprawie pogłosek o przesileniu ministeryalnym. Minister handlu odpowiedział zaraz na tę interpelacyę, oświadczając, iż w tej mierze jedynie prezes gabinetu mógłby udzielić pożądaných wyjaśnień, ten zaś w sprawach swego urzędu wyjechał z Budapesztu.

Budapeszt, 7 listopada. W Izbie poselskiej oświadczył w ciągu posiedzenia Minister sprawiedliwości, odpowiadając Szilagyemu, iż Rząd dopóty jest odpowiedzialny za swe czynności, dopóki członkowie jego nie zostaną zwolnieni z urzędu. Następnie Izba przyjęła z porządku dziennego nowelę o księgach gruntowych i odroczyła się do środy.

Budapeszt, 7 listopada. Od soboty do niedzieli wieczora zapadło tu na choleryę osób 15, umarło 4.

Berlin, 7 listopada. Odjazd b. ambasadora austro-węgierskiego Szechenyi'ego wraz z żoną, do Wiednia, zamienił się w bardzo serdeczną owacyę. Adjutant przybytny cesarza Wilhelma Seckendorf, wręczył pani Szechenyi z polecenia cesarza kosz z kwiatami i złożył odjeżdżającym wyrazy cesarskiego pożegnania. Przybyli na dworzec także: książę Ernest Günther, reprezentant ministerstwa spraw zewnętrznych, wszyscy szefowie poszczególnych misyj, członkowie ambasady austro-węgierskiej, wreszcie prezesowie stowarzyszeń austro-węgierskich w Berlinie.

Poczdami, 7 listopada. Przybył tu cesarz Wilhelm.

Rzym, 7 listopada. Dotychczas dokonano 184 wyborów kandydatów ministeryalnych i 71 opozycyjnych. W 17 wypadkach odbyły się wybory ściślejsze.

Paryż, 7 listopada. Według depeszy, jaką otrzymał *Figaro* z Rzymu, Papież przyjął na audyencji w ks. Sergiusza, prosił go by podziękował carowi za przywrócenie ustalonych stosunków z Kuryą i oświadczył, że nie miał zamiaru naruszać praw kościoła rosyjskiego.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 7 listopada 1892 r. godz 1 minut 45. Akcye kredytowe 311 35, Alp Tow. górnicze 58 10, Węgierskie akcye kredytowe 358 50, Akcye anglo-austryackie 153 50, Akcye banku Union 235 75, Akcye kolei Karola Ludwika 215 25, Akcye kolei Północnej 279 —, Akcye kolei Południowej 97 75, Losy tureckie 46 60, Akcye kolei państwowej 294 50, Akcye kolei Lwowsko-Czerńowieckiej 244 50, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197 —, Wiedeńskie kraj. komunalne 162 50 Akcye tytoniowe 174 25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105 — Akcye kolei Elbetal 229 —. Akcye banku dla krajów koronnych 225 30. 4-pr. węgierska renta złota 112 45, Akcye banku związkowego 113 75 Rubel papierowy 1 18 25, Węgierska renta papierowa 100 45. Uposobienie silne.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Kreczowski

M. JONASZ
dom bankowy i kantor wymiany
we Lwowie, ul. Jagiellońska 3
kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i
monety po najdokładniejszym kursie
dziennym.

Zlecenia z prowincji wykonywa niezwłocznie
bez doliczenia prowizji i poleca się szczególnie
swietnym urzędem depozytowym na prowincji do
tak najrzetelniejszego przeprowadzania wszelkich
transakcyj w zakresie bankowy i wekslarzki wcho-
dzących. 179

Główna reprezentacja dla Galicyi największego
najbogatszego w świecie Towarzystwa ubezpieczeń
na życie "The Mutual". Rok założenia 1842.

Wino Chassaing z Pepsyną i Diastazą
(czynnikami naturalnymi
i niezbędnymi dla funkcji trawienia) W
1864 roku o Wino Chassaing złożono bar-
dzo pochlebny raport paryskiej Akademi me-
dycznej. Od tej chwili produkt ten otrzymał
nagrody najwyższe na wszystkich wystawach,
gdzie się znajdował. W 1883 r. Rada złożona
z uczonych sędziów, na wystawie produktów
farmaceutycznych w Wiedniu przyznała mu
dyplom na medal złoty. Na wystawie świa-
towej w Paryżu w 1889 r. Wino to nagro-
dzone zostało złotym medalem.

Wszędzie to wino jest znane i cenione
w leczeniu organów trawienia, gastralgii,
bolesci żołądka, trudnego powrotu do
zdrowia, utracie sił, apetytu, upośle-
dzonemu i trudnemu trawieniu (dyspe-
psji). 1279

**Osobom które bądź z usposobienia na-
turalnego, bądź w skutek zajęć, zmuszone do
sedentarnego życia doznają zwykle zatwardze-
nia usilnie zalecamy użycie ziółek Chambar-
da.** Przygotowane jak herbata należy zażywać
wieczorem przed pójściem do łóżka a wten-
czas przywracają one i regulują funkcyje
trawienia bez potrzeby najkrótszego odrywa-
nia się od zwykłych zajęć. Skład we Lwowie
w aptekach PP. Mikolascha, Wewiórski, go.
Ruckera, Sklepińskiego i Lachowicza. 1274

Przyjechali do Lwowa
dnia 7 listopada 1892.

Hotel Centralny
PP. J. Barta z Opawy, J. Choroszczakowski
z Przemysła, J. Cieślowski, Dr. Papiński, R. Miaz-
rzejewski i St. Majewski ze Stryja, F. Kuczkowski
z Tarnopola, L. Lewandowski z Czortkowa, A. Kli-
maszewski z Kołomyi, T. Dobrzyński z Dreho-
bysza, A. Wybranowski ze Złoczowa, K. Sędzimir z
Jewonika.

KURSEK POJAZDOWY KOLEJOWYCH

Wzrost od dnia 1. Marca 1892 r. według zegara lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.		Pociąg osob.		Do Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.		Pociąg osob.			
	godz.	min.	godz.	min.		godz.	min.	godz.	min.		
Z Krakowa	6:01	2:50	9:01	6:46	9:32	Do Krakowa	10:41	3:07	5:26	11:01	7:56
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów			9:01			Do Muszyny-Krynicy via Tarnów					7:56
Z Podwolecz. i Brodów (na dworzec główny)		2:57	9:40	7:21		Do Podwolecz. i Brodów (z dworca głównego)	2:58		9:41	10:26	
Z Podwolecz. i Brodów (na dworzec Podzamecz)		2:45	9:17	6:55		Do Podwolecz. i Brodów (z Podzameca)	3:10		0:02	10:52	
Z Suczawy	10:09		7:56	1:42	7:06	Do Suczawy	6:36		9:56	3:22	10:56
Z Kimpolungu	10:09		7:56		7:06	Do Husiatyna via Halicz	6:36			3:22	
Z Radowic	10:09		7:56		7:06	Do Słobody rungurskiej	6:36		9:56	3:22	10:56
Z Hliboki	10:09				7:06	Do Nowosieli	6:36		9:56		10:56
Z Nowosieli			7:56		7:06	Do Hliboki	6:36		9:56		
Z Słobody rungurskiej	10:09			1:42	7:06	Do Radowic	6:36		9:56		10:56
Z Husiatyna via Halicz	10:09			1:42		Do Kimpolungu	6:36			3:22	
Z Nowego Sącza. Chy- rowa, Stanisławowa i Stryja			9:16	2:35		Do Stryja, Chyrowa, No- wego Sącza i Suchy			6:16	10:21	7:41
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławo- wa i Stryja			9:16			Do Stryja i Stanisławowa				10:21	7:41
Z Chyrowa, Stanisławo- wa i Stryja					1:41	Do Stryja, Ławoczno- go, Munkacza, Miskolca i Pesztu			6:16		7:41
Z Pesztu, Miskolca, Mun- kacza, Ławoczno- go i Stryja			9:16		1:41	Do Bełcza i Sokala					9:5
Z Sokala i Bełcza					4:48	Do Sokala i Rawy ru- skiej					7:36
Z Sokala i Rawy ruskiej					8:32						

U w a g a: Godziny drukowane grubymi literami, oznaczają po-
rę nocną od godz. 6 wieczór do 5 rano.
Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskie-
go o 35 minut, t. j. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12
południa, zegar kolejowy wskazuje godz. 11:25 przed południem

Biuletyn lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 7 listopada 1892.

I. Akcje za sztukę.	
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	214 — 217 —
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. wa.	242 — 245 —
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	336 — 340 —
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	— — 215 —
2. List. zast. za 100 zł.	
Banku hipot. 5 pr. wa. los. w 40 l.	100 85 — 101 55 —
" " 5 pr. w. a.	— — — —
wylosowane z 10 pr. premii	107 60 — 108 30 —
Banku hipot. 4 1/2 pr. los. w 50 l.	98 15 — 98 85 —
Banku kraj. 4 1/2 pr. wa. los. w 51 l.	98 75 — 99 45 —
Tow. kred. galic. ziem. 4 pr. wa.	— — — —
L. emis	95 80 — 96 50 —
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	— — — —
los. w 4 1/2 lat	94 50 — 95 20 —
4 1/2 pr. wa. los. 52 l.	99 90 — 100 60 —
4 pr. wa. los. w 56 l.	94 — 94 70 —
3. Listy dłużne za 100 zł.	
Gal. zakł. kred. wioś. w likwidacji	— — — —
(daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	— — — —
(daw. 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a.	52 50 — 55 50 —
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B.	— — — —
w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50 — — — —
4. Obligacje za 100 zł.	
Indemnit. gal. 5 pr. m. k.	104 90 — 105 60 —
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	94 60 — 95 30 —
Rukow. fund. propin. 5 pr. wa.	101 30 — 102 — —
Oblig. komunalne Banku krajo- wego 5 pr. w. a. I. em.	— — — —
Komunalne Banku kraj. 5 1/2 II. em.	101 — — 101 70 —
i pożyczki kr. 6 pr. wa.	103 50 — — — —
Pożyczki kr. 4 1/2 pr. wa.	97 60 — 98 30 —
" " " " " " " " " "	91 50 — 92 20 —
" " " " " " " " " "	22 75 — 24 75 —
" " " " " " " " " "	29 50 — 32 50 —
5. Losy miasta Krakowa	
" " " " " " " " " "	— — — —
6. Monety.	
Dukat cesarski	5 66 — 5 76 —
Napoleonor	9 49 — 9 59 —
Edmiperyal	9 60 — — — —
Rubel rossyjski srebrny	1 18 — 1 26 —
" " papierowy	1 17 1/4 — 1 19 1/4 —
000 marek niemieckich	53 60 — 59 10 —

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5 listopada 1892.

Dług państwa.		płaca żądają	
Jednolity dług państwa w banknot.		96.80	97.00
maj-listopad		96.70	96.90
lut-y-sierpień		—	—
Jednolity dług państwa w srebrze		96.50	96.70
styczeń-lipiec		96.55	96.75
kwiecień-październik		—	—
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	140.00	140.70	
" " " " " " " " " "	140.00	140.50	
" " " " " " " " " "	152.00	153.00	
" " " " " " " " " "	186.80	187.00	
" " " " " " " " " "	186.00	187.00	
Renty Com. po 42 litr. austr.	—	—	
Listy zast. domen. państw. po 120	152.10	152.70	
zł. 5 pr.	—	—	
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	114.60	114.80	
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.30	100.80	
2. Obligacje ind. 5 pr. (za zł. m. k.)			
Bukowiny	105.00	105.30	
Galicyi	105.00	105.25	
Niższej Austrii	105.75	—	
Siedmiogrodu	—	—	
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94.25	95.25	
3. Akcje.			
Bank Anglo austr. 200 zł. emit. zł.	152.50	153.00	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł.	311.50	312.00	
Niżno-aust. tow. eskont. po 500 zł.	622.00	626.00	
Gal. banku hip. po 200 zł.	339.00	342.50	
Gal. banku d. han. i prz. a. z. 200 wpl. 40 pr.	—	—	
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—	—	
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	—	—	
Bank austro-węgierski a 600 zł.	985.00	989.00	
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	93.80	93.40	
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	314.00	318.00	
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—	—	
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—	—	
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2790.00	2800.00	
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	215.10	215.70	
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	244.50	245.00	

Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	294.50	295.00
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	97.40	98.00
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	199.25	199.75

4. Listy zastawne losowane.

Ogólny-rolniczo kredytyowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—	—
Powz. austr. zak. kr. ziem. 4 pr. w złoście w 50 l.	117.70	118.00
Powz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. aw w 50 l.	96.25	97.00
" " " " " " " " " "	100.20	101.00
" " " " " " " " " "	112.50	113.50
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 15 l. 6 pr.	—	—
" " " " " " " " " "	101.00	102.00
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.00	—
" " " " " " " " " "	94.50	95.00
" " " " " " " " " "	100.00	100.10
Banku krajowego 4 1/2 pr. wa. los. w 51 1/2 l.	98.50	99.00
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisji	101.50	102.00
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.65	102.65
Banku aust. węg. 4 1/2 pr.	—	—
Węg. Tow. ziem. akc. w 39 l. wyl.	101.75	102.25
" " " " " " " " " "	100.40	101.40
" " " " " " " " " "	96.25	96.75
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—	—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—	—
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4 1/2 pr.	99.00	99.90
" " " " " " " " " "	99.00	100.00
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4 1/2 pr.	—	—
dette (Jarosław-Sokala)	—	—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	85.40	85.50
" " " " " " " " " "	93.60	94.60
" " " " " " " " " "	—	—
" " " " " " " " " "	102.25	103.25

Węg. regulacja Cisy po 100 zł. 4 pr. 138.50 139.50

6. Losy.	
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	191.00 — 192.00
Clarego po 40 zł. m. k.	53.50 — 54.00
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	125.25 — 126.25
Keglewicza po 10 zł. m. k.	— — — —
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.00 — 24.00
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.25 — 23.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	55.25 — 55.75
ifego po 40 zł. m. k.	53.50 — 54.30
Ozerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	16.70 — 17.25
" " " " " " " " " "	— — — —
Fundacya szpitala Aryst. Radolfa po 10 zł. w. a.	23.00 — 23.50
Salma po 40 zł. m. k.	52.50 — 53.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	63.25 — 64.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	31.00 — — — —
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	131.00 — 133.00
" " " " " " " " " "	63.25 — 64.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	38.25 — 39.25
Wundischgratza po 20 zł. m. k.	63.00 — 66.00
7. Weksle (za 3 miesiące)	
Augsburg na 100 w. p. n.	— — — —
Berlin za 100 marek w. p. n.	— — — —
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	— — — —
Hamburg za 100 marek w. p. n.	— — — —
Londyn za ft. szk.	119.80 — 119.95
Paryż za 100 fr.	47.60 — 47.67.5
Kursy fletów.	
Dukat cesarski men.	5.70 — 5.72
" " pełnej wagi	5.69 — 5.71
Korona	— — — —
20-frankówka	9.53 — 9.54.5
Rossyjski półimperyal	— — — —
Talar związkowy	— — — —
Srebro	— — — —
Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.	
Telegrafowany kurs wiedeński.	
Jednolity dług państwa w banknotach	— — — —
" " " " " " " " " "	— — — —
Renta w złoście	— — — —

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 9289 (6795 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach roz-
pisuje na zaskokowanie wierzycieli Moj-
żesza Picelego w kwocie 500 zł. publiczną
egzekucyjną sprzedaż realności pod N. k. 156
w Sekowy położonej, wyk. hip. l. 183 obje-
tej, ażeby Wadego Schindlera własnej,
na dzień 7 listopada 1892 i 5 grudnia 1892
każdym razem o godz. 10 rano w sądzie
w Gorlicach.
Cena wywołania 400 zł.
Wadyum 40 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli
ustanawia się p. adw. dr. Słeczkowski
Resztę warunków licytacyjnych, proto-
kół oszacowania i wyciągi hipoteczne prze-
rzeć można w tutejszej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Gorlice, 20 września 1892.

L. 11539 (6790 1—3)
W sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu
kredytowego ziemskiego w likwidacji prze-
ciw Gedajemu Besen i Chanie Besen o 2000
zł., odbędzie się w tutejszym sądzie o go-
dzinie 10 rano dnia 21 listopada 1892 tylko
za lub wyżej ceny szacunkowej zaś dnia
20 grudnia 1892 także poniżej takowej przy-
musowa licytacja realności pod lk. 125 w
Podhajcach położonej wyk. hip. 51 ks. gr.
gminy katastr. Podhajce objęta.
Cena szacunkowa oraz wywołania 4400
zł. aw.
Wadyum 440 zł.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania
i protokół opisanie przynależności przejrzyć
można w tus. registraturze.
Dla niewiadomych wierzycieli hipote-

cznych ustanowiony kurator w osobie p.
adwokata dr. Rotha.
Podhajce, 30 września 1892.

L. 16402 (6788 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawi-
adamia, iż celem zaspokojenia sumy 521 zł.
zpn. odbędzie się na rzecz Laury Czerny
w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości l.
w. h. 1751 gminy katastr. Kałusz objętej,
dłużnika Bienema vel Benjamin Rosenberga
własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia
22 listopada 1892 i dnia 23 grudnia 1892
każdym razem o godzinie 10. przed połu-
dniami.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków
licytacyjnych, przejrzeć można w registratu-
rze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw.
dr. Stanecki.
Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacun-
kowej.
C. k. Sąd powiatowy.
Kałusz, dnia 24 września 1892.

L. 6104 (6806 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie o-
głasza, iż celem zaspokojenia wierzycieli
Izaka Bera w kwocie 261 zł 49 ct. a. w.
zpn. odbędzie się przymusowa licytacja ciał-
ta tabularnego wyk. hip. l. 501 gm. Strze-
liska nowe objętego dłużnika Szulima Fen-
stera i Iry Fenster własnego w dwóch ter-
minach a to dnia 24 listopada 1892 i dnia
22 grudnia 1892 każdym razem o godzinie
10 rano w sądzie tutejszym.
Na pierwszym terminie sprzedaż nastą-
pi tylko za lub wyżej ceny wywołania 1040
zł., na drugim zaś terminie także niżej ta-
kowej.
Wadyum wynosi 104 zł.

Resztę warunków, protokół oszacowania
i wyciąg tabularny do przejrzania w tus. re-
gistraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli
dr. Paślowski c. k. notaryusz w Chodorowie.
Chodorów, 31 sierpnia 1892.

L. 9137 (6786 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie o-
głasza, iż dnia 28 listopada 1892 i dnia 29
grudnia 1892 o godzinie 10 rano odbędzie
się publiczna sprzedaż sumy 200 zł. intabu-
lowanej na karcie C jako obciążenie połowy
realności lwh. 134 i

Obwieszczenie 2-giej licytacji.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa i woszczu winnego i owocowego, bezwarunkowo na czas od 1 stycznia 1893 do końca grudnia 1895, lub z zastrzeżeniem wypowiedzenia dzierżawnego przed upływem ostatnich dwóch lat dzierżawy odbędzie się publiczna licytacja wedle następującego przeglądu.

Liczba porządk.	Okręg dzierżawny	przedmiot dzierżawny	oznaczenie taryfy	Cena wywołania		licytacja odbędzie się w		
				zł.	ct.	dnia	godz.	w
1	Nadwórna z 19 miejscowościami	mięso	III klasa	3672		14 listopada 1892	8 rano do 12 w południe	c. k. powiatowej Dyrekcya skarbu w Kołomyi
2	Kossów z 24 " "	mięso	III. klasa	4120				
3	Jezierzany z 15 " "	mięso	II. klasa	2010	24			
4	Korolówka z 27 " "	mięso	III. klasa	1500				
5	Skała z 8 " "	mięso	III. klasa	2100				
6	Kołomyja z 30 " "	wino	według taryfy C.	2400				

Jako wadyum ustanawia się 10 proc. ceny wywołania.

Oferty pisemne zaopatrzone w wadyum, należy wnieść do dnia 13 listopada 1892 do 2-giej godziny po południu do rąk Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Kołomyi.

Wykaz miejscowości należących do pojedynczych okręgów dzierżawnych znajduje się w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu, jak też w podwładnych c. k. Nadzorach straży skarbowej, w który może każdy mający chęć licytowania wglądać, zaś bliższe warunki licytacji mogą być przejrane w godzinach urzędowych w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Kołomyi.

Zauważa się, że dzierżawca podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego jest obowiązany na żądanie Wydziału krajowego we Lwowie pobierać razem z podatkiem konsumcyjnym, także 30 pre. dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego, jak długo ten dodatek krajowy istnieje będzie i za prawą poboru tego dodatku krajowego uiszczać 30 pre czynszu dzierżawnego, który za prawo poboru samego podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego umówiony został, dalej, że zmiana tego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek, co zmiana taryfy podatku konsumcyjnego.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu

Kołomyja, dnia 28 października 1892

L. 6987 (6510 3-3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 24 listopada 1892 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 23 grudnia 1892 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 540 według wyk. hip. 692 gminy Kozowa objętej Mortka Hamera i Perli Hamer własnej na rzecz Zbiorowej kasy sierocińskiej w Kozowie o 320 zł zpn.

Cena wywołania 880 zł.

Wadyum 88 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Dla nieznananych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Franciszka Sobola z Kozowy.

Kozowa, 23 września 1892.

L. 5681 (6509 3-3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 24 listopada 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 23 grudnia 1892 nawet poniżej takowej licytacja ciał tabularny wyk. hip. l. 58 ks. gr. gminy Kiernica objętego Maryi Schlossberger, Jana i Piotra Dreherów własnego tudzież całego ciała tabularnego wyk. hip. l. 430 tej samej gminy objętego Mikołaja Schlossbergera własnego na rzecz Abraham Karp jako cesyonarysza ck. uprz. gal. Zakładu kredytowego włośc. w likw. we Lwowie o zapłatę 15 rat po 9 zł. 75 ct. i 95 zł. 54 ct. wa. zpn.

Cena wywołania wyk. hip. l. 58 wynosi 45 zł. zaś w h. 430 wynosi 170 zł. wa.

Wadyum 4 zł. 50 względnie 17 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adw. dr. Ozarkiewicza w Gródku Gródek, 30 czerwca 1892.

L. 9538 (6706 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. ogłasza, że przeprowadzi dnia 24 listopada 1892 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 29 grudnia 1892 nawet niżej takowej każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusową sprzedaż całego ciała hipot. w h. 1270 1/4 części ciała hipot. 1269 gminy Dobrotwór z przynależnościami dłużnika Mykiety Skupyya własnych na rzecz Nusima Schwartz pto 229 zł. zpn.

Cena wywołania 717 zł.

Wadyum 72 zł.

Dla niewiadomych z życia i miejsca wierzycieli ustanowiony kuratorem p. dr. Kafiński.

C. k. Sąd powiatowy.

Kamionka str., d. 3 października 1892

L. 8794 (6412 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyj G. Neidlingera w kwocie 18 zł. w. a. zpn. odbędzie

się dnia 30 listopada 1892 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 100 zł. a dnia 30 grudnia 1892 także poniżej takowej każdym razem o godzinie 10 z rana licytacja przymusowa połowy realności objętej wykazem l. 249 gminy kat. Bóbrka Israela Habera własnej.

Wadyum 10 zł.

Kurator nieznananych wierzycieli notaryusz Teofil Waydowski w Bóbrce.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny tudzież protokół ocenienia można przejrzeć w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 30 września 1892.

L. 10332 (6537 3-3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godz. 10 rano na dniu 25 listopada 1892 tylko powyżej ceny szacunkowej zaś na dniu 28 grudnia 1892 i poniżej ceny szacunkowej przymusową sprzedaż realności wyk. hip. l. 283, 284, 285, położonej gminy Podpieczary objętej dłużniczej masy po Michale Prociów protokołem z 27 listopada 1891 l. 14906 oszacowanej na rzecz Danyła Prociów pto 158 zł. 75 ct.

Cena wywołania 521 zł. 12 1/2 ct.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tut. registraturze.

Tyśmienica 5 września 1892.

L. 9181 (6574 3-3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 25 listopada 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 23 grudnia 1892 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 185 według wyk. hip. 217 i 5/24 części wyk. hip. l. 36 gm. Uherce niezabitowskie Józefa w el. Józyc Kancica własnej na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włośc. i. w likwidacji we Lwowie pto 189 zł. 9 ct.

Cena wywołania ciała hipotecznego w h. 217 stanowi suma 850 zł. zaś 5/24 części wyk. hip. 36 suma 116 zł. 67 ct. w a.

Wadyum 85 zł. względnie 11 zł. 69 ct. wa. austr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Dla nieznananych z życia i miejsca po bytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adw. dr. Ozarkiewicza z Gródka.

Gródek, 14 września 1892.

L. 6752 (6586 3-3)

W dniach 24 listopada 1892 i 23 grudnia 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem celem uzyskania dla ck. uprz. kred. włośc. w likwidacji kwoty 152 zł. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 4/6 ciała hipotecznego lwh. 220 i 4/5 wyk. hip. l. 222 gminy kat. Żuraki objętej realności dłużni-

ków Wasyla Mełnyka i małolet. Fedora, Ołeny i Paraski Mełnyków własnej w Żurakach położonej, z tem iż realność ta przy pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, przy drugim zaś terminie licytacyjnym także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek kwotę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 349 zł. 28 ct. Zakład 37 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisanie i ocenienia przejrzeć można w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Sołotwina, 5 lipca 1892.

L. 15650 (6722 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 82 zł. 84 ct. zpn. odbędzie się na rzecz Sawki Tacija w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 122 gminy kat. Siwka objętej dłużników Maryi Pukisz i Semania Pukisz własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 22 listopada 1892 i dnia 22 grudnia 1892 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adwokat dr. Wittlin.

Wadyum wynosi 10 procent ceny wywołania.

C. k. Sąd powiatowy.

Kałusz, dnia 25 września 1892.

L. 6739 (6728 3-3)

Tarnobrzesci c. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Piotra Babuli w kwocie 40 zł. a. w. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 21 listopada i 22 grudnia 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja 1/7 części realności l. kons 200 w Sokolnikach w księdze grunt. gminy Sokolniki lwh. 115 dawniej na Dominika Rękasa obecnie na Taubę Schwarc zapisanej.

Cena wywołania 130 zł. 42 ct.

Wadyum 13 zł.

Dla nieznananych wierzycieli ustanowiony kurator adw. dr. Reben w Tarnobrzegu.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, 10 lipca 1892.

L. 17817 (6702 3-3)

W dniach 25 listopada i 23 grudnia 1892 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacja realności wyk. hip. l. 888 ks. gr. gm. Mikuliczyn i wyk. hip. lb. 410 księgi gruntowej gminy Jablonica objętych Michała Popowicza względnie tegoż spadkobierców własnych na zaspokojenie pretensyj Izraela Rosenthala w kwocie 1940 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania za pierwszą realność 2300 zł.

Wadyum 230 zł. a. w.

Cena wywołania za drugą realność 7000 zł.

Wadyum 700 zł. a. w.

Przy pierwszym terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Wawrzyńca Machotę z Delatyna

Wyciągi hipoteczne i protokół oszacowania, oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 30 czerwca 1892.

L. 4415 (6592 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Głogowie zawiadamia, iż w celu zaspokojenia przynależnej Salomonowi Schwamenfeldowi sumy 140 zł. zostanie połowa realności wyk. hip. l. 168 a l. k. 120 w Głogowie położonej Joanny z Lasocińskich Cieliniskiej własnej przez publiczną licytację w dwóch terminach a to dnia 28 listopada 1892 i dnia 9 stycznia 1893 każdym razem o godz. 11 przed południem na miejscu w Głogowie sprzedaną.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. Sąd powiatowy.

Głogów, 11 października 1892.

L. 7803 (6659 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie zawiadamia, że celem zaspokojenia na rzecz Józefa N. Löwenherza dłużnej kwoty 700 zł. i 51 zł. 94 ct. z pn. odbędzie się w sądzie tut. w dniach 28 listopada i 28 grudnia 1892 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 51 rynek w Jaworowie położonej dłużniczki Beili Glas ut. Dom. IV. pag. 52 nr. 6 haer. własnej.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi kwota 2808 zł. a. w.

Wadyum 280 zł. 80 ct

Resztę warunków licytacyjnych jak akt oszacowania można w registraturze tut. sądu przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Józef Hibl.

C. k. Sąd powiatowy.

Jaworów, 17 września 1892.

L. 5102 (6414 3-3)

W dniach 29 listopada 1892 i 29 grudnia 1892 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności w Horucku w powiecie Starostwa drohobyckiego położonej, objętej wyk. hip. l. 659 księgi grunt. dla gminy Horucka dłużnika Iwana Fedczuka własnej na zaspokojenie wierzytelności Mojżesza Scheiningera w kwocie 170 zł. 64 ct.

Cena wywołania 505 zł.

Wadyum 50 zł.

Realność ta zostanie na drugim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Bliższe warunki i akt oszacowania do przejrzenia w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Eustachy Wyszynski w Medenicach, a tegoż zastępcą Jan Dumin w Medenicach.

C. k. Sąd powiatowy.

Medenice, 20 sierpnia 1892.

L. 5201 (6661 6-3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Uschera Rubinsteina od nieobjętej masy spadkowej Chaima Ratha w kwocie 200 zł. aw. zpn. przypadającej odbędzie się dnia 29 listopada 1892 i 10 stycznia 1893, każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż jednej trzeciej części realności pod lk. 12 w Leżajsku położonej Chaima Ratha własnej.

Cena wywołania wynosi 800 zł. aw.

Wadyum 80 zł. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Leżajsk, 10 czerwca 1892.

L. 12367 (6485 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę kasy oszczędności miasta Kołomyi dozwoloną została w celu ściągnięcia trzech rat po 67 zł. 80 ct. i reszty kapitału 1895 zł. 70 ct. egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Romana Nowogrodzkiego wyk. hip. l. 259 ks. gr. III dzieln. m. Kołomyi objętej w dwóch, na dzień 24 listopada i 13 grudnia 1892 każdym razem na godzinie 10 przed południem wyznaczonych terminach, że ponieniona na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny w kwocie 3013 zł. 3 ct., która służyć będzie za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie 301 zł. 30 ct. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którzyby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli kurator w osobie adwokata dr. Haczewskiego został ustanowionym, wreszcie że akt opisanie przynależności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tutejszo sądowej registraturze mogą być przejrane.

Kołomyja, 1 października 1892.

L. 7264 (6634 3-3)

Odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 24 listopada powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 22 grudnia 1892 nawet poniżej licytacja realności l. 152 wyk. hip. 756 ks. Budzanów Mojżesza Landmana własnej, na rzecz c. k. Dyrekcji funduszu propinacyjnego we Lwowie pto 35 i 50 zł.

Cena wywołania 1400 zł.

Wadyum 140 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Budzanów, dnia 16 września 1892.

L. 4460 (6413 1-3)

Celem ściągnięcia wierzytelności Isaka Wasser w kwocie 31 zł. aw. z pn. przeprowadzoną zostanie w tut. sądzie w dniach 30 listopada i 30 grudnia 1892 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod L. d. 42 wyk. hip. l. 81 gminy Kocurów objętego, dłużnika hip. Jana Schmida własnego z tem, że cenę wywołania stanowi kwota 690 zł., poręczona 69 zł., i że gospodarstwo powyższe na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Kurator późniejszy h wierzycieli Teofil Waydowski notaryusz w Bóbrce.

Reszta warunków w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 12 maja 1892.

L. 29686

(6780 2-3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia poboru podatku konsumcyjnego od wina moszczu winnego i owocowego (ustawa z dnia 17 lipca 1862 dz. pr. p. Nr. 55 i z 8 maja 1875 Dz. pr. p. Nr. 85) a to na przeciąg roku 1893. lub też na lata 1893 i 1894 z prawem wypowiedzenia, lub też bezwarunkowo na trzy lata to jest od roku 1893 do włącznie 1895 ogłasza się niniejszem w okręgach dzierżawnych, niżej poszczególnionych publiczną licytacją pod następującymi warunkami:

- 1) Do dzierżawy przepuszcza się każdego który wedle ustaw od zawarcia kontraktów wykluczonym nie jest.
2) Chęć mający licytowania wykazać się winien przed komisją licytacyjną kwitem kasowym ze złożonego 10 proc. wadium, które stanowi może gotówka, lub też efekta na kaucyjnie się kwalifikujące.
3) Zastępcy winni się wykazać przy licytacji pełnomocnictwem, legalizowanym sądownie lub notaryalnie.
4) Pisemne oferty zaopatrzone w 10 proc. wadium, należy wnieść do naczelnika ck. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie najdalej do 15 listopada 1892 do godziny 1-szej z południa.
5) O bliższych warunkach dzierżawy i spisie miejscowości w pojedynczych okręgach położonych można się poinformować w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie, lub też we wszystkich nadzorach straży skarbowej tutejszego powiatu.

W y k a z.

Table with 6 columns: Lp., Przedmiot dzierżawny, Nazwa okręgu dzierżawnego, Cena fiskalna (zł. ct.), Wadium złożone się mające, Dzień, miesiąc, godzina i miejsce odbyć się mającej licytacji.

C. k. powiatowa Dyrekcyja skarbu Lwów, dnia 31 października 1892.

L. 28653

(6771 2-3)

Obwieszczenie licytacji.

C. k. powiatowa Dyrekcyja skarbu w Przemyślu rozpisuje niniejszem trzecią licytację wydzierżawienie prawa poboru podatku konsumcyjnego:

- a) od mięsa według ustawy z dnia 16 czerwca 1877 (Dz. u. p. Nr. 60),
b) od wyszynku wina, moszczu winnego i owocowego, wniżej umieszczonym wykazie poszczególnionych okręgach dzierżawnych na rok 1893, 1894 i 1895 lub też bezwarunkowo na trzy lata tj. od 1 stycznia 1893 do końca grudnia 1895.

Oferty pisemne zaopatrzone, w 10 proc. wadium, mają być wniesione do Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Przemyślu najpóźniej do dnia dzień licytacji poprzedzającego tj. do dnia 14 listopada 1892 godziny 12 w południe.

Warunki licytacyjne, jakoteż wykaz miejscowości należących do pojedynczych okręgów dzierżawnych można przejrzeć w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Przemyślu, jakoteż w c. k. Nadzorach straży skarbowej w Przemyślu, Jarosławiu, Mościskach, Lubaczowie, Rawie, Pruchniku, Jaworowie, Uhnowie, Bełzcu i Majdanie sieniawskim.

Oferty konkretalne są bezwarunkowo wykluczone.

W Y K A Z

Table with 5 columns: Okręg dzierżawny, Cena wywołania od (mięsa, wina), Wadium, Licytacja usna od godziny 9 rano, Dzień, miesiąc, godzina i miejsce odbyć się mającej licytacji.

C. k. powiatowa Dyrekcyja skarbu. Przemyśl dnia 29 października 1892.

L. 2758

(6422 2-3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia 7 rat pożyczki powiatowej Kasy Oszczędności w Wieliczce wynoszącej 300 zł. z pn. w dniu 6 grudnia 1892 i 10 stycznia 1893 każdym razem o godzinie 8 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 80 w Chorowicach Maciejka Ożoga własnej.

Cena wywołania 216 zł. 50 ct.

Wadium 22 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany c. k. notaryusz Peszkowski w Skawinie.

C. k. Sąd powiatowy. Skawina, dnia 20 lipca 1892.

L. 5935

(6679 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 300 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 5 grudnia 1892 o godzinie 10 przed południem ponowna egzekucyjna sprzedaż przez licytację 3/4 części realności pod l. 147 w Tanganicach położonej dłużnika Józefa Pasternaka własnej.

Cena wywołania 992 zł.

Wadium 100 zł.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Andrychów, dnia 28 września 1892.

L. 3928

(6755 2-3)

Celem ściągnięcia wierzytelności Chaima Hochberga w kwocie 200 zł. a. w. zpn. przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie w dniach 1 grudnia 1892 i 10 stycznia 1893 o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod l. 150 wyk. hip. l. 273 gminy Bóbrka objętej dłużnika Mojżesza Dawida Herbst własnej z tem że cenę wywołania stanowi kwota 1620 zł.

Poręczne 162 zł., i że realność powyższa na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Kurator późniejszych wierzycieli Teofil Waydowski notaryusz w Bóbrce.

Resztę warunków w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 15 czerwca 1892.

L. 4566

(6754 2-3)

Celem ściągnięcia wierzytelności c. k. uprz. galic. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 392 zł. 95 ct. wa. zpn. przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie w dniach 1 grudnia 1892 i 10 stycznia 1893 o godz. 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włość. pod l. 85 wykazem hip. l. 91 gminy Hryniów objętego dłużników Derki Klimków, Michała i Zofii Legędziewicz i Markusa Warm własnego z tem, że cenę wywołania stanowi kwota 744 zł.

Poręczne 75 zł., i że gospodarstwo powyższe na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny wywołania sprzedane zostanie.

Kurator późniejszych wierzycieli Teofil Waydowski notaryusz w Bóbrce.

Reszta warunków w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 11 maja 1892.

L. 7333

(6461 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w celu przymusowego zniesienia współwłasności realności w Wasylkowie położonej wyk. hip. 189 gminy Wasylkwa objętej na rzecz Andrija Załubniaka, Tymka Załubniaka, Wasyla Załubniaka, Hawryły Załubniaka po 9/40 części a na rzecz Paraszki Załubniak w 4/40 częściach intabulowanej odbędzie się dnia 5 grudnia 1892 i 16 stycznia 1893 o godzinie 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności powyższej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 3115 zł. wa. sprzedana zostanie.

Zakład wynosi 311 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Nathansohn w Husiatynie.

Husiatyn, 13 października 1892

L. 4692

(6758 2-3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama Gęwęża wynoszącej 60 zł. zpn., odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację połowy realności pod lk. 8 położonej, objętej wyk. hip. l. 51 w księdze gruntowej gminy kat. Straszęcina wedle poz. 1 karty własności, do dłużniczki Maryanny Strzałkowej należącej w sądzie tutejszym w biurze nr. 2 w dwóch terminach, a mianowicie dnia 17 listopada i 15 grudnia 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 428 zł. 27 ct.

Wadium 42 zł. 83 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. adw. dr. Friedberga.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w Registraturze.

Dębica, dnia 24 lipca 1892.

L. 5487

(6760 2-3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Gemindera i Abrahama Speta wynoszącej 180 zł. z pn., odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację całej realności pod lk. 15 położonej, objętej wyk. hip. l. 16 w księdze gruntowej gminy kat. Dębica wedle poz. 1 karty własności, do dłużnika Abrahama Schreiera należącej, w sądzie tutejszym w biurze Nr 2 w dwóch terminach, a mianowicie dnia 17 listopada i 15 grudnia 1892 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania 1398 zł. 60 ct.

Wadium 139 zł. 86 ct. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. adw. dr. S. Friedberga.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w Registraturze.

Dębica, 10 sierpnia 1892.

L. 29039

(6752 2-3)

C. k. miejsko-delegowany Sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Banku wzajemnych ubezpieczeń, „Slavia“ w Pradze 588 zł. 36 ct. aw. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 23 listopada 1892 i dnia 15 grudnia 1892 zawsze o 10 godzinie rano przymusowa sprzedaż realności wykaz hipoteczny l. 305 w Pokropiwnie Andrucha Partaka własnej.

Cena wywołania wynosi 3096 zł. aw.

Wadium 310 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Tarnopol, dnia 27 lutego 1892.

L. 3014

(6280 2-3)

Dnia 9 grudnia 1892 i 13 stycznia 1893 każdym razem o godz. 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacja realności w Bilczycach położonej Wojciecha i Franciszki małżonków Sobczyków własnej lwh. 17 objętej na pokrycie pretensyi gal. zakładu kredytu ziemskiego w likwidacyi we Lwowie pto reszty 20, 21 i 22 raty oraz 9 następnym rat zaległych r resztującego kapitału 338 zł. 34 ct. a. w. z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż

nastąpi za cenę wywołania 5200 zł. lub powyżej, zaś na drugim terminie także poniżej tej ceny.

Wadium 10 proc. ceny wywołania.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych Jędrzej Gólda z Bilczyce.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 12 września 1892.

L. 3669

(6594 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Makowie w sprawie egzekucyjnej Józefa Czarnoty l. 195 w Zawoju podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Józefa Czarnoty z Zawoju w kwocie 290 zł. aw. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 24 listopada 1892 i 22 grudnia 1892 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację posiadłości pod lk. 30/a w Zawoju położonej, wedle ks. grt. gm. kat. Zawoja na imię masy spadk. śp. Józefa Buby następnie zaintabulowanej a całej posiadłości lwh. 83 objętej b) 1/13 części lwh. 2 objętej c) 1/12 cz. posiadłości lwh. 7 objętej d) 8/116 cz. posiadłości lwh. 74 objętej i e) 1/4 cz. posiadłości lwh. 82 objętej i tejże masy spadkowej własnej.

Cena wywołania 1096 zł. 40 ct. aw.

Wadium 107 zł.

Kuratorem nieznanym wierzycieli ustanowiony jest tut. ck. notaryusz pan Aleksander Paczoski.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, 17 sierpnia 1892.

L. 4173

(6378 1-3)

W dniu 21 grudnia 1892 i 25 stycznia 1893 o godz. 10 rano odbywać się będzie w tut. sądzie w biurze nr. 51 egzekucyjna sprzedaż 1/3 realności Maryi z Knapików Żydroniowej własnej lwh. 345 w Jasle objętej, na 553 zł. 33 1/2 ct. oszacowanego, celem zaspokojenia wierzytelności Michała Kempskiego, jako prawonabywcy Michała Młodeckiego w kwocie 100 zł. zpn.

Cena wywołania 553 zł. 33 1/2 ct.

Wadium 55 zł. 33 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Gaszyński w Jasle.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd obwodowy.

Jasło, dnia 8 października 1892.

L. 18420

(6326 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie sum 1240 zł. i 31589 zł. 22 ct. w. a. z p. n. licytację realności pod l. konw. 94 w Zniesieniu położonej Maryana Landesberga własnej wyk. hipot. 176 gminy Zniesienie objętej na dzień 16 grudnia 1892 i na dzień 28 stycznia 1893 zawsze o godzinie 10 rano w biurze Nr. II.

Cena wywołania 88992 zł. w. a.

Wadium 8899 zł. 20 ct. w. a.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipot., przejrzeć można w tus. Registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kulikowski.

Lwów, dnia 30 września 1892.

L. 3184

(6465 1-3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności w Kobiernicach pod nr. 62a położonej lwh. 62a objętej Józefa Jurowicza własnej na pokrycie kosztów Kęckiej zbiorowej Kasy sieroczej w kwocie 4 zł. 54 1/2 ct. w sądzie w dwóch terminach w dniach 30 listopada 1892 i 10 stycznia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano, na drugim terminie niżej ceny wywołania 701 zł. 65 ct.

Wadium 70 zł. 16 1/2 ct.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono p. Juliana Sporna c. k. notaryusza w Kętach.

Ekstrakt tabularny, akt oszacowania i warunki licytacyjne można w sądzie przejrzeć.

Kęty, 25 września 1882.

L. 5631

(6474 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi dnia 30 listopada 1892 względnie 30 grudnia 1892 przymusową sprzedaż połowy realności lwh. 34 w Wiśniczu dłużnika Peretza Branderera własnej na rzecz Nuchima Hofstättera pto 500 zł. aw.

Cena wywołania 1250 zł.

Wadium 125 zł.

Warunki, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania do przejścia w registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli ck. notaryusz Aleksander Rünge.

C. k. Sąd powiatowy.

Wiśnicz, dnia 20 września 1892.

L. 20152 (6648 1-3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Tarnowskiej kasy oszczędności przyznanej w sumie 791 zł. 78 ct. aw. z nal. dod. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności w Tarnowie na Zawału pod Nk. 41 położonej w hł. 190 ks. gr. gm. Tarnów objętej, egzekutki Racheli Rottenbergerowej własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach, a mianowicie w dniu 2 grudnia 1892 i w dniu 7 stycznia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowią będzie wartość szacunkowa 6924 zł., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacji złożony się mający wynosi 693 zł. aw.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 20 października 1892.

L. 12878 (6170 1-3)

W sprawie egzekucyjnej kasy oszczędności m. Kołomyi przeciw Mojżeszowi Majerowi Kramer o zapłacenie 2 rat po 109 zł. 25 ct. i 2225 zł. 52 ct. zpn. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika własnych wykazami hip. 440 i 3043 gm. Horodenki objętych w dwóch terminach dnia 5 grudnia 1892 i 9 lutego 1893 o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie.

Cena wywołania 6346 zł. 62 ct.

Wadyum 634 zł. 66 ct.

Realności powyższe zostaną na powyższym terminie sprzedane łącznie za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie nawet niżej takowej.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Horodenka, 24 września 1892.

L. 1561 (6229 1-3)

W dniach 21 grudnia 1892 i dnia 20 stycznia 1893 o godzinie 10 odbędzie tu tejszy sąd egzekucyjną sprzedaż realności Nk. 5 lwh. 32 w gminie kat. Brzana dolna własnej Maryanny Gryzła, Franciszki, Józefa, Stanisława, Tekli i Jana tudzież małol. Zofii i Franciszka Nowaków pto 40 zł. z pn. na rzecz Narkusa Maltenforta.

Cena wywołania 2188 zł.

Wadyum 220 zł.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny są w sądzie.

Kuratorem niewiadomych p. Walenty Sorysiewicz.

C. k. Sąd powiatowy.
Ciężkowice, 1 września 1892.

Konkursa.

L. 49819 (6664 3-3)

W celu nadania trzech, a ewentualnie więcej stypendyów po 250 zł. w. a. rocznie z fundacji s. p. Stanisława Strzałkowskiego ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya te są przeznaczone dla młodzieży płci męskiej, narodowości polskiej, obrządku rzymsko katolickiego, prawego lub nieprawego rodu, pochodzącej z rodziców rzymsko katolickiego obrządku, pochodzenia polskiego, wykazującej dobry postęp w naukach, dobre obyczaje i potrzebę materialnej pomocy do ukończenia nauk, a to w pierwszym rzędzie dla młodzieży posiadającej warunki, spokrewnionej z s. p. fundatorem lub tegoż żoną s. p. Walerya Medarda dw. im. z Dobrzyńskich Strzałkowską aż do trzeciego stopnia, uczęszczającej do jakiegokolwiek, choćby najniższych szkół publicznych w obrębie królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskim, w drugim rzędzie zaś, w braku kandydatów pierwszej kategorii, dla młodzieży posiadającej powyższe ogólne warunki, urodzonej w Tarnopolu, Zbarażu Janowcach lub Korszylówce, uczęszczającej do c. k. szkoły politechnicznej we Lwowie, albo też na wydział filozoficzny, prawniczy lub lekarski jednego z krajowych uniwersytetów, albo też wreszcie do krajowej wyższej szkoły rolniczej w Dublinach lub na wydział rolniczy uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Potomkowie niejakiego Morawetza, który w r. 1871 posiadał sklep korzenny w Tarnopolu, są wykluczeni na zawsze od korzystania z niniejszej fundacji.

Pobór stypendyum trwa dla stypendystów z tytułu pokrewieństwa aż do zupełnego ukończenia studiów w jakiegokolwiek szkołach publicznych w kraju, dla innych stypendystów zaś aż do zupełnego ukończenia studiów w tym zakładzie naukowym, a względnie na tym wydziale uniwersyteckim, na którym stypendyum otrzymali.

Prawo nadawania tych stypendyów służy Wmu Kazimierzowi Jelowickiemu, zamieszkałemu we Lwowie.

Podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 15 listopada br. i załączyć do nich: 1) metryki chrztu kandydata i jego obojga rodziców, a jeżeli z tych dokumentów polskie pochodzenie nie wynikało, także inne wiarygodne wątpliwość tę uchylające dowody; 2) świadectwo ubóstwa; 3) świadectwo szkolne z ostatniego półrocza, a wreszcie 4) w razie kompetencji z tytułu pokrewieństwa, należyte dowody tego pokrewieństwa.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskim.

We Lwowie, dnia 25 października 1892

L. 49153 (6663 3-3)

Celem nadania jednego a ewentualnie więcej stypendyów z fundacji gminy m. Mikołajowa po 70 zł. rocznie ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya te przeznaczone są dla synów ubogich mieszczan Mikołajowskich, którzy ukończywszy przynajmniej trzecią klasę szkół ludowych oddają się dalszym naukom.

Jeżeliby z synów mieszczan Mikołajowskich nie zgłosił się żaden kandydat, natenczas otrzymać mogą stypendya synowie innych mieszkańców gm. m. Mikołajowa, wyznania chrześcijańskiego.

Nadane stypendyum zatrzymuje stypendysta aż do ukończenia nauk, jeżeli bez przerwy dawać będzie dowody dobrego prowadzenia się i takichże postępów w naukach.

Stypendysta który uzyska bezpłatne utrzymanie w jakim zakładzie wychowawczym, traci stypendyum.

Stypendysta któryby poświęcił się naukom technicznym lub też kształcący się na nauczyciela zatrzymuje stypendyum i po ukończeniu nauk, a to aż do uzyskania stałej posady.

Na przedstawienie gminy miasta Mikołajowa nadaje stypendya powyższe ck. Namiestnictwo.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu do którego na naukę uczęszczają, do Wydziału krajowego najpóźniej do 15 listopada r. b. i dołączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, tudzież ostatnie świadectwo szkolne.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskim.

We Lwowie, d. 24 października 1892.

L. 49820 (6625 3-3)

W celu nadania jednego stypendyum o rocznych 60 zł. wa. z fundacji s. p. Klementyny Teodorowiczówny ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendyum to jest przeznaczone dla ubogiej dziewczyny, uczęszczającej do jakiegokolwiek szkoły publicznej w obrębie królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Księstwem Krakowskim, a wykazującej przy wzorowym zachowaniu się przynajmniej dostateczny postęp w naukach.

Pierwszeństwo między posiadającymi tę kwalifikację kandydatkami mają takie, które nadto wykazują pokrewieństwo z s. p. fundatorką. Stypendyum trwa aż do ukończenia nauk w szkołach publicznych jakiegokolwiek kategorii.

Prawo nadawania tego stypendyum służy bratu fundatorki Wmu Józefowi Teodorowiczowi, właścicielowi dóbr w Ruszowie p. Sniatyn, ewentualnie zaś Wydziałowi krajowemu.

Podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonej Dyrekcji szkolnej do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 15 listopada br. i załączyć do nich metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa i świadectwo szkolne z ostatniego półrocza, a jeżeli kandydatka odwołuje się do pierwszeństwa z tytułu pokrewieństwa z s. p. fundatorką, także należyte dowody tego pokrewieństwa.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskim.

We Lwowie, 22 października 1892.

L. 50562 (6665 3-3)

W celu nadania stypendyum Wincen-tego Trojanowskiego o rocznych 130 zł. wa. ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendyum to jest przeznaczone dla ubogiej dobrze się uczącej młodzieży płci męskiej, uczęszczającej do szkół publicznych, niższych, średnich, lub wyższych, a wykazującej pokrewieństwo z s. p. fundatorem lub z jego siostrami W. W. Franciszką Julią dw. im. Dańcówą i Maryą Popowiczową.

Między takimi kandydatami rozstrzyga w równych zresztą okolicznościach bliższy stopień pokrewieństwa z s. p. fundatorem. W braku krewnych mogą otrzymać niniejsze stypendyum uczniowie posiadający resztę powyższych warunków, urodzeni w Bochni i wykazujący, że ojciec ich jest lub był górnikiem przy kopalniach soli w Bochni.

Pobór stypendyum trwa aż do zupełnego ukończenia studiów w szkołach, uniwersytetach lub akademiach.

Prawo nadawania niniejszego stypen-

dum wykonywać będzie Wydział krajowy na przedstawienie prezesa Rady powiatowej Bocheńskiej.

Podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 15 listopada r. b. i załączyć do nich metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa i świadectwa szkolne z ostatniego półrocza, tudzież dowody pokrewieństwa z s. p. fundatorem lub z jego siostrami, powyżej wymienionymi, alboweż dowody, iż ojciec kandydata jest lub był górnikiem przy kopalniach soli w Bochni.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskim.

We Lwowie, dnia 24 października 1892.

L. 50567 (6666 3-3)

W celu nadania jednego a ewentualnie dwóch stypendyów po pięćdziesiąt (50) zł. wa. rocznie z fundacji Jędrzeja Uścińskiego ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya te są przeznaczone dla młodzieży kształcącej się w jakimkolwiek zawodzie, w handlu, przemyśle, wojsku lub w innych zakładach naukowych, a zasługującej na wszelkie uznanie tak pod względem dobrego zachowania się jak i postępów. Pierwszeństwo służy zstępny do rodziny Tytusa i Leonarda Uścińskich należącej, w braku takich najbliższym zstępny z rodziny Józefa i Sydonii Wojnarów, jeżeliby i tych zabrakło najbliższym krewnym Henryka Buresza, a jeżeliby i takich nie było najbliższym zstępny Alfreda i Karola Misiągiewiczów.

Dopiero w braku takich kandydatów mogą być stypendya nadane także uczniom niepochoźącym z powyższych rodzin, jednakowoż tylko przez substytucję. Stypendysta, który tylko przez substytucję otrzymał stypendyum traci je za zgłoszeniem się kandydata, któremu służy pierwszeństwo.

Prawo nadawania tych stypendyów służy Wydziałowi krajowemu. Podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do Wydziału krajowego najpóźniej do 15 listopada r. b. i załączyć do nich metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należyte i zatwierdzone i dowody dobrego postępu w naukach, mianowicie zaś świadectwo z ostatniego półrocza szkolnego. Kandydaci odwołujący się do pierwszeństwa z tytułu przynależności do jednej z wymienionych powyżej rodzin winni też swoje pochodzenie należyte udowodnić, mogą zaś niezależnie świadectwa ubóstwa.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskim.

We Lwowie, 23 października 1892.

L. 34263 (6717 3-3)

Przy ck. dyrekcji policji w Krakowie opróżniona jest posada ck. woźnego z płacą 350 zł. rocznie, 25 pr. dodatkiem aktywnym, wolnem mieszkaniem i ubraniem urzędowem — ewentualnie opróżnić się mogąca posada ok. strażnika cywilno policyjnego 2 klasy, z płacą 360 zł. rocznie i 25 pr. dodatkiem aktywnym.

Obie posady nadane będą na razie w charakterze prowizorycznym.

Ubiegający się o te posady, do których w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 dz. pp. wysłużonym podoficerom zastrzeżone jest pierwszeństwo przed innymi kompetentami, winni wnieść własnoręcznie pisane podanie za pośrednictwem swej przełożonej władzy do prezydium ck. dyrekcji policji w Krakowie w terminie do 30 listopada br.

Ck. Dyrekcja policji.
Kraków, dnia 31 października 1892.

L. 52143 (6714 3-3)

W celu nadania dwóch stypendyów z fundacji dr. Franciszka Urbańskiego ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya te wynosić będą na razie po 600 zł. wa. rocznie, mogą jednak w razie uznanej potrzeby zostać stosownie podwyższone, w razie zaś zmniejszenia się dochodów fundacji uległyby odpowiedniej redukcji.

Stypendya z niniejszej fundacji są przeznaczone dla artystów polskiego pochodzenia, bez różnicy wyznania, kształcących się w ck. Szkole sztuk pięknych w Krakowie, a odznaczających się zdolnościami. Uczniowie początkujący, nie zdolni jeszcze do samodzielniego tworzenia, nie mogą korzystać z niniejszej fundacji. Z pomiędzy kandydatów mogą tylko ci być uwzględnieni, których jako najbardziej utalentowanych przedstawia zgoda Dyrekcja ck. szkoły sztuk pięknych w Krakowie i Grono nauczycielskie tejsze szkoły.

Pobór stypendyum trwa pod warunkiem kształcenia się w rzesznej szkole, przez cztery lata i może być ewentualnie pod tym samym warunkiem najwyżej o dalsze cztery lata przedłużony.

Prawo nadawania niniejszych stypendyów służy Wydziałowi krajowemu.

Podania należy wnosić za pośrednictwem Dyrekcji ck. szkoły sztuk pięknych w Krakowie do Wydziału krajowego najpóźniej do

dnia 15 listopada r. b. i załączyć do nich: 1) metrykę urodzenia, a jeżeliby z niej polskie pochodzenie kandydata nie wynikało, także inne wątpliwość w tym kierunku uchylające dowody, 2) świadectwo ubóstwa, 3) dowody, iż kandydat na podstawie dotychczasowych rezultatów swych studiów ma prawo wedle powyższych wskazówek, ubiegać się o niniejsze stypendyum, w szczególności zaś dotychczasowe świadectwa szkolne.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskim.

We Lwowie, 24 października 1892.

L. 82417 (6713 3-3)

Ogłoszenie konkursu.
W celu nadania sześciu opróżnionych stypendyów z fundacji im; Wincen-tego Siemińskiego dla kandydatów szkół ludowych w kwocie rocznej 100 zł. a w braku tych dla uczniów szkół ludowych w kwocie rocznych po 50 zł., rozpisuje się niniejszym konkurs z terminem do 30 listopada 1892.

Ubiegający się o to stypendyum winni wykazać:

1. że są urodzeni i wychowani w tej części Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego, która należała w czasie sporządzenia testamentu przez fundatora, to jest na dniu 20 lipca 1859 roku do krakowskiego okręgu administracyjnego, tudzież, że ich rodzice również są urodzeni w tej części Galicyi i są narodowości polskiej, w którym celu winni dołączyć do swych podań własną jako też swych rodziców metrykę urodzenia.

2. wykazać, jakie dotychczas odbywali nauki w szkołach publicznych i z jakim postępem tudzież, że uczęszczają do seminarjów nauczycielskich względnie do szkół ludowych.

Obdarzony pobierać będzie stypendyum dopóki uczęszczać będzie do seminarjum nauczycielskiego, lub szkół ludowych, traci je zaś w razie otrzymania innego zaopatrzenia lub stałego utrzymania.

Tylko w braku uwzględnienia godnych kandydatów stanu nauczycielskiego nadane będą te stypendya uczniom szkół ludowych.

Podania wniesione być mają w drodze właściwej Dyrekcji szkolnej do Kapituły katedralnej w Krakowie.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 25 października 1892.

L. 63 (6765 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Krościenku poszukuje dyetaryusza któryby szybko i pięknie pisał, wynagrodzenie miesięczne wynosi od 20 do 25 zł. w. a.

Świadectwa potrzebne.

C. k. Sąd powiatowy.
Krościenko, 31 października 1892.

L. 499 (6734 2-3)

Przy c. k. zarządzie salinarnym w Kaczyce (Bukowina) jest do obsadzenia posada polira budowniczego I. klasy z płacą miesięczną 43 zł. 50 ct. i z kwaterunkowem o rocznych 60 zł. a względnie II. klasy z płacą miesięczną 39 zł. 20 ct. i z kwaterunkowem o rocznych 48 zł. w obu wypadkach deputat drzewa opałowego 20 mt. pojemnych rocznie, systemizowany deputat soli i bezpłatna opieka lekarska.

Wymaga się praktycznych wiadomości w budownictwie, biegłości w pisaniu, rachowaniu, rysunkach i znajomości języka niemieckiego.

Kandydaci winni swoje podania wnieść do podpisanego c. k. zarządu salinarnego najdalej do 20 listopada b. r. mianowicie kompetenci zostający w służbie państwowej w drodze przełożonego urzędu, inni zaś bezpośrednio załączając świadectwo moralności.

C. k. Zarząd salinarny
Kaczyka, dnia 29 października 1892.

L. 716 (6776 1-3)

C. k. Bada szkolna okręgowa ogłasza niniejszym w myśl uchwały z dnia 20 października 1892 konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1) Przy szkołach 1 klasowych etatowych w Błaszczkowie i Kamienicy górnej z płacą po 300 zł. i wolnem mieszkaniem.
2) Przy szkołach 2 klasowych w Bóży i Łękach posady młodszych nauczycieli z płacą po 300 zł.

Podania zaopatrzone w dokumenta służbowe, a względnie w myśl rozporządzenia ck. Rady szkolnej krajowej z dnia 20 marca 1892 l. 4216 w tabelę kwalifikacyjną wnieść należy za pośrednictwem swych władz przełożonych do tutejszej ck. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do dnia 15 grudnia 1892.

Nauczyciele już stale zamianowani mają dołączyć dekret w wymiaru wkładek do funduszu emerytalnego.

Podania spóźnione lub nieopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Pilzno, dnia 30 października 1892.

Przewodniczący ck. starosta.

L. 222 (6727 2-3)
Posada dyetaryusza rutynowanego w prowadzeniu ksiąg gruntowych z płacą dzienną 1 zł. zarządcy obciąża.
Wymagane odpisy świadectw.
Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.
C. k. Sąd powiatowy.
Skole, 1 listopada 1892.

L. 1336 (6792 1-3)
Celem obsadzenia posady stałego posługacza przy katedrze mineralogii w ek. uniwersytecie jagiellońskim w Krakowie rozpisuje się niniejszym konkurs z terminem do dnia 3 grudnia 1892.

Z posadą tą połączona jest roczna płaca 300 zł. wraz z dodatkiem aktywnym 75 zł. i dodatkiem 21 zł. rocznie, tudzież wolnym mieszkaniem, o ile takowe będzie mogło być przy zakładzie przyznanem.

Ubiegający się o tę posadę winni udowodnić dokładną znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, tudzież fizyczne uzdolnienie potrzebne do pełnienia tych obowiązków i wnieść podania własnoręcznie napisane, zaopatrzone w dokumenta wykazujące wiek, stan, dotychczasowe zatrudnienie i moralne prowadzenie się kompetenta w terminie powyżej wskazanym na ręce senatu akademickiego ek. uniwersytetu jagiellońskiego w Krakowie.

Kandydaci zostający w publicznej służbie mają to uczynić za pośrednictwem swej władzy przełożonej.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 dz. pp. przy obsadzeniu rzeczonyj posady mieć będą przedewszystkiem pierwszeństwo wysłużeni podoficerowie ek. armii posiadający przepisane warunki, a dopiero w braku tychże mogą być uwzględnieni inni kandydaci należycie ukwalifikowani.

Kraków, dnia 3 listopada 1892.
Madeyski, rektor.

L. 587 (6777 1-3)
C. k. Izba Notaryalna w Krakowie celem obsadzenia opróżnionej posady c. k. notaryusza w Wadowicach, ewentualnie w razie nadania tejże urzędującemu notaryuszowi w drodze przeniesienia wszelkiej innej w jej okręgu opróżnionej posady ogłasza niniejszym konkurs.

Kompetenci winni są podania swe w sposób w §. 11 ust. not. wskazany najpóźniej do 30 listopada b. r. wnieść do tutejszej Izby notaryalnej.
w Krakowie, 2 listopada 1892.

Upadłości.

L. 35300 (6735 2-3)
Ck. Sąd kraj. jako handl. w Krakowie na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Jakóba Cypresa, nieprotokolowanego kupca w Krakowie przy ulicy Dietla zamieszkałego a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana Kwaśniewskiego c. k. sekretarza rady sądu krajowego a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Bronisława Guńkiewicza z substytucją pana adw. dr. Tadeusza Głuzińskiego.

Wierzycieli wzywa się niniejszym, aby na terminie dnia 14 listopada 1892 przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 10 stycznia 1893 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacji konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 6 lutego 1893 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem

razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzezonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zостаły.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 2 listopada 1892.

L. 14958 (6849 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że otworzył konkurs do majątku Anny Halpern handlującej towarami bławatnymi w Stryju a to do całego jej ruchomego majątku jakoteż do tego jej nieruchomego majątku który położony jest w krajach w których powyższa ustawa obowiązuje.

Komisarzem tego konkursu ustanawia się p. Brozińskiego ek. naczelnika sądu powiatowego w Stryju a tymczasowym zarządcą p. dr. Altmana adwokata w Stryju.

Wierzycieli mających pretensje do Anny Halpern wzywa się, aby na dniu 16 grudnia 1892 o godzinie 10 przed południem u komisarza konkursu w Stryju stawili się, wykazali swe wierzycielności i poczynili wniosek co do zatwierdzenia tymczasowego zarządcy majątku konkursowego, lub co do ustanowienia innego zarządcy i zastępcy zarządcy a przedsięwzięli też wybór wydziału wierzycieli.

Dalej wzywa się wszystkich tych, którzy do wspólnego majątku konkursowego rozszczenia stawić chcą, aby swe wierzycielności nawet w razie, gdyby już o wierzycielności te spory były już wytoczone, w przeciągu dni 90 tutaj lub w c. k. Sądzie powiatowym w Stryju w celu uniknięcia szkodliwych skutków prawnych w ustawie konkursowych, zagrożonych zgłosili i na terminie do ogólnej likwidacji na dzień 20 stycznia 1893 o godzinie 10 przed południem wyznaczonym przed komisarzem konkursowym w Stryju polikwidowali i oznaczyli pierwszeństwo, według którego zaspokojenia swego żądają.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Stryju i w Samborze lub w pobliżu tych miejsc mają w zgłoszeniu swych wierzycielności, wymienić pełnomocnika do odbioru uchwał, inaczej dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator ustanowionym będzie.

Wierzycielom, którzy swe wierzycielności zgłosili i na ogólnym terminie likwidacyjnym stawili się, przysługuje prawo w miejsce zarządcy majątku konkursowego, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli wybrania innych osób.

Dalsze ogłoszenia w ciągu postępow. konk. umieszczone będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.
Sambor, 3 listopada 1892.

L. 15546 (6780 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszym wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. upp. z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomego majątku Dawida Puscha nieprotokolowanego kupca w Kołomyi i że do kierowania tym konkursem, ustanowionym został jako komisarz konkursowy c. k. rada sądu krajowego Zminkowski zaś jako tymczasowy zarządcą tejże masy adwokat krajowy dr. Haczewski.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z którego bądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, przed upływem dnia 31 grudnia 1892 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 24 stycznia 1893 o godzinie 10 rano do likwidacji ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali.

Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzycielności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału, innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, a względnie do wyboru nowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 10 listopada 1892 godzinie 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okazały, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ ogłaszane.

Kołomyja, dnia 21 października 1892.

L. 13824 (791 1-3)

Dnia 28 listopada 1892 od godziny 9 przed południem odbędzie się w biurze ek. sądziego powiatowego w Kałuszu likwidacja wierzycielności do masy konkursowej Stanisława Fogelmana ogólnej likwidacji w dniu 11 lipca 1892 odbytej zgłoszonych.

O czym zawiadamia wszystkich wierzycieli masy konkursowej, którzy przy tej rozprawie likwidacyjnej udział wzięść zechcą.
Kałusz, dnia 17 października 1892.

Komisarz konkursowy.

L. 7055 (6781)

Przeciw projektowi podziału majątku masy konkursowej Józefa Korna i Mojżesza Majera Metha złożonemu do przejrzenia u komisarza konkursowego i zarządcy masy dr. Blumenfelda w Przemyślu mogą wierzyciele konkursowi wnieść zarzuty do 19 listopada 1892.

Do rozprawy co do owych zarzutów wyznacza się termin na dzień 28 listopada 1892 o godzinie 10 rano w biurze komisarza konkursowego.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Przemyśl, 24 października 1892.

Komisarz konkursowy.

Wyroki prasowe.

L. 22009 (6778)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek prokuratury państwa w myśl § 493 pk. orzekł: że zamieszczony w nr. 285 dziennika „Kuryer Polski“ z daty Kraków 26 października 1892 na str. 1 kam 5 ustęp artykułu poczynającego się od słów „w Rosji policja . . . do słów . . . na ludzkim cielem“ zawiera znamiona występku z §§ 491, 493 uk., że przeto dalsze rozszerzenie tego następnego artykułu zabronione zostaje.

Z c. k. Sądu krajowego karnego.

Kraków, 29 października 1892.

St. 248 (6582)

Das i. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 17 September 1892, Z. 22814, die Weiterverbreitung der Nr. 252 der Zeitschrift: „Narodni Listy“ (Nachmittagsausgabe) vom 12 September 1892 wegen des Artikels: „Schuze volieu venkovskych v Ml. Boleslavi“ nach § 65 lit. a u. b St. G. verboten.

Das i. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 17 September 1892, Z. 22917, die Weiterverbreitung der Nr. 253 der Zeitschrift: „Narodni Listy“ (Nachmittagsausgabe) vom 13 September 1892 wegen der Artikel: „Z vojenskeho ovzdusi“ — „Punktače musy byt provedeny“ und „Do sulfrajnske školy v Holesovicih“ nach § 488 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, beziehungsweise nach den §§ 300 und 302 St. G. verboten.

Das i. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 26 September 1892, Z. 23594, die Weiterverbreitung der Nr. 34 der Zeitschrift: „Vysehrad“ vom 20 September 1892 wegen des Artikels: „Kde je pro Slovany ochrana prava a spravdnosti“ nach § 300 St. G. verboten.

Das i. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 30 September 1892, Z. 42004, die Weiterverbreitung der Nr. 17 der Zeitschrift: „Odborny casopis hajici zajmy delnictva mlynarskeho“ vom 24 September 1892 wegen des Artikels: „Nynejsi dobrodinci delniku risi“ nach § 305 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

(6642 3-3)

Dr. Tadeusz Kraśnicki wpisany został z dniem 29 października 1892 na listę adwokatów z siedzibą w Kołomyi.

Z wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 29 października 1892.

L. 47550 46276 (6670 3-3)

OBWIESZCZENIE.

Wedle uwiadomienia rumuńskiego zarządu poczt, wykluczono następujące przedmioty od transportu pocztą do Rumunii:

1. używana a niepraną bieliznę, pościel i noszone suknie,
2. wzory używanych materyi, gałganów i części materyi z jakiegobądź materyału tkanego, również kawałki papieru,
3. niegarbowane skóry, pęcherze i świeże, suszone lub solone jelita,
4. skóry bydlęce, włosien (z wyjątkiem farbowanego włosienia na sita), szczec, sierść wielbłądów i pióra wszelkiego gatunku nie wykluczając piór do ozdoby służących i przedmioty piórami ubrane, pierze, surowa (nieprzędzona) bawełna,

5. futra i przedmioty futrem okładane, 6. kawiar, śledzie, i inne solone, surowe, wędzone lub marynowane ryby z wykluczeniem konserwów z ryb zawartych w puszkach metalowych, hermetycznie zamkniętych.

7. oliwa w woreczkach, szynka, słonina, kiełbasy i inne wędliny, smalec, kój, przedmioty z ciasta i suchary,

8. preparaty mleczne, masło, ser, śmietana i świeże owoce.

Do Rossyi nie wolno wprowadzać, gałganów, starych sukni i bielizny na pościel, tudzież przedmiotów do urządzenia łóżek przeznaczonych, jako to pierza, włosienia i t. p.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 23 października 1892.

KUNDMACHUNG.

Gemäss einer Mittheilung der rumänischen Postverwaltung sind nachstehende Gegenstände von der Einfuhr nach Rumänien ausgeschlossen:

1. Gebrauchte und nicht gewaschene Leib und Bettwäsche und getragene Kleider,
2. Muster von gebrauchten Stoffen, Hadern und Stofftheile, aus welchem Materiale immer gewebt, Papierstücke,
3. Ungegerbte Häute, Blasen und frische getrocknete oder gesalzene Gedärme,
4. Rinderfelle, Rossbar (mit Ausnahme der gefärbten Rosshaargewebe für Siebe), Schweinenborsten, Kamelhäar und Federn aller Art (auch Schmuckfedern und mit solchen besetzte Gegenstände, Bettfedern, rohe (ungespinnene) Baumwolle, Watte, ungewaschene Schafwolle,
5. Pelze und mit Pelz besetzte Gegenstände,
6. Caviar, Häringe und andere gesalzene, getrocknete, geräucherte oder marinirte Fische, jedoch nicht die Fischconserven in hermetisch geschlossenen Metallbehältnissen,

7. Olivenöl in Schläuchen, Schinken, Speck, Würfe und andere Selchwaaren, Schweinefett, Rindertalg, Teigwaaren und Zwieback,

8. Milchpräparate, Butter, Käse, Sahne und frisches Obst.

Nach Russland dürfen Hadern, alle Kleider und Bettwäsche und zur Betteneinrichtung gehörigen Gegenstände (wie Bettfedern, Rosshaar und dergleichen) nicht eingeführt werden.

K. k. Post und Telegrafendirektion für Galizien.

Lemberg, am 23 Oktober 1892.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Посла повѣдомлена рѣмѣнского за- рѣда почтъ выключено слѣдующій пред- меты въ дѣ- транспортѣ почтового до Рѣмѣнск:

1. Оуживане а не пране вѣле, по- стѣль и носенѣ одѣжы,
2. взора оуживаныхъ матерій, шматъ и частей матерій зъ якого небыдѣ ма- теріалѣ тканого а рѣвножы и кѣсны па- перѣ,
3. негарованій шкѣры пѣхѣры и свѣжы, свѣшені або соленій вѣнстринности,
4. шкѣры звырнній, волосѣны (зъ выимкою фарвованого волосѣна на свѣ- лакого рода (не выключачи нырѣ слѣ- жачихъ до окрасы и предметѣвъ окра- шеныхъ перлами), пѣре, сира (непрѣдженѣ каковѣна и непрѣна ковѣна,
5. фѣтра и предметы фѣтромъ обложѣн,
6. кавіѣры, оселедѣк и инши соленій, свѣшені, вѣджені або мариновані рыбѣ зъ вѣкимкою консервоу зъ рыбѣ метал- лѣвыхъ герметычно замкнѣныхъ пѣ- шкахъ,
7. олива въ мѣшочкахъ, шинка, солонина, ковѣасы, и инши вѣджені рѣчн, смалець лѣй предметы съ тѣста и свѣлары,
8. препараты зъ молока, масла, сирѣ, сметѣна и свѣжы овуѣ. До Россіи не вѣльно впрѣводжѣватѣ лѣхѣвъ, староні одѣжп и вѣла на постѣль а такожѣ пред- метѣвъ до оградженѣ лѣжѣкъ призначѣныхъ а то пѣра и волосѣны и т. п.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ

для Галичины.

Лѣвѣвъ, дня 23 паздѣрнѣка 1892.

L. 48059

OBWIESZCZENIE.

Według zawiadomienia zarządu poczt serbskich, nie można także następujących przedmiotów i to ani we formie frachtów i pakietów pocztowych, ani też jako posyłek z próbkami do Serbii wprowadzać:

- Skór na futra, futer i przedmiotów futrem bramowanych. surowej wełny owczej, bez względu, czy ta jest praną lub nie, dalej włosienia końskiego, sierści bydlęcej i wielbłądziej, szczeci, konopi, bawełny i piór, dalej świeżych, lub suszonych albo solonych jelit, pęcherzy i wszelkich surowych wytwó-

wierzących i odpadków, w końcu ka-
mienia świeżych, solonych, wędzonych lub
marinowanych ryb.

Co się niniejszem na mocy rozporza-
dzenia wys. c. k. Ministerstwa handlu z 17
października 1892 l. 51331 do ogólnej po-
daje wiadomości.

C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów
dla Galicyi,
Lwów, dnia 17 października 1892.

KUNDMACHUNG.

Nach einer neuen Mittheilung der ser-
bischen Postverwaltung dürfen noch folgende
Gegenstände weder in Postfrachten, Postpa-
cketen, noch als Mustersendungen nach Ser-
bien eingeführt werden:

Felle, Pelzwerk und mit solchem be-
setzte Gegenstände jeder Art, rohe Schaf-
wolle, ob gewaschen oder nicht, Ross-Rinder,
oder Kameelhaare, Schweineborsten, Hanf,
Baumwolle und Federn, frische, getrockene
oder salzene Därme und Thierblasen, alle
thierische Rohprodukte und Abfälle, Ca-
viar, frische, gesalzene, geräucherte oder
marinirte Fische.

Was hiemit im Grunde Erlasses des
hohen k. k. Handelsministerium vom 17
Oktober 1892 Zl. 51331 zur allgemeinen
Kenntniß gebracht wird.

K. k. Post und Telegrafendirektion
für Galizien.

Lemberg, am 27 Oktober 1892.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Посла звѣдомлена зарадъ почтъ
сербскихъ не можна такожъ слѣдующихъ
предметовъ а то анкъ въ формѣ фла-
хтовъ и пакетовъ почтовыхъ, анкъ
посллокъ зъ пробками до Сербиѣ впро-
ваджати:

шкуръ на фстр, фстреръ, с предме-
товъ фстромъ обшитыхъ, шрон ковны
овечон безъ вглядъ чи таа естъ праную
аво нѣ, дальше конского волоска, сер-
сти товаръ и верблюдовъ, щети, коно-
пель, баковни и перъ, дальше свѣжихъ,
свиныхъ, аво соленыхъ вистрѣнностей
звѣринныхъ и водпадковъ въ конци
кавторъ, свѣжихъ, соленыхъ, вѣдженыхъ
аво маринованыхъ рыбакъ.

Се подде са силоу розпораджена
вис. ц. к. Министерства торговлѣ зъ 17
паздѣрника 1892 Ч. 51331 до загалной
вѣдомости.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфовъ
дла Галичини
Львѣвъ, дна 27 паздѣрника 1892.

L. 47550

OBWIESZCZENIE.

Wskutek rozporządzenia Wys. c. k.
Ministerstwa handlu z dnia 14 października
1892 l. 50840 dozwolone są w stosunku ze
Stanami zjednoczonymi północnej Ameryki
posyłać od 1 listopada b. r. posyłki pró-
bek towarowych aż do 350 gramów.

C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów
dla Galicyi,
Lwów, dnia 27 października 1892.

KUNDMACHUNG.

Zu Folge Handelsministerialerlasses
vom 14 Oktober 1892 Zl. 50840 sind vom
1 November d. J. angefangen im Verkehre
mit den Vereinigten Staaten von Amerika
Waarenprobensendungen bis zum Gewichte
von 350 Grammen zulässig.

K. k. Post und Telegrafendirektion
für Galizien.
Lemberg, am 27 Oktober 1892.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Внаслѣдокъ розпораджена вис. ц.
к. Министерства торговлѣ зъ 14 паздѣр-
ника 1892 Ч. 50840 дозволени сѣтъ въ
вѣдношеню зъ Станами сполченными
пѣвночнои Америкы почлаши одъ 1/11 с.
р. послки пробекъ товаровыхъ ажъ до
350 граммовъ ваги.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфовъ
дла Галичини.
Львѣвъ, дна 27 паздѣрника 1892.

L. 5313

(6824 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie
powiadamia, że przeciw nieobecnemu w kra-
ju Stefanowi Bombar ze Studennego wyto-
czył Piotr Bombar pozew z dnia 26 czer-
ca 1892 l. 4014 o zapłcenie rocznych do-
chodów po 10 zł.

Dla Stefana Bombar ustanowiono ku-
ratorem naczelnika gminy Studenne Hupia
Łazoryszyna i do rozprawy sumarycznej wy-
znaczono termin na dzień 10 listopada 1892.

Wzywa się Stefana Bombara, aby w
sprawie tej ustanowił sobie pełnomocnika,
gdyż inaczej kurator ten wobec sądu zastę-
pować go będzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Baligród, 19 sierpnia 1892.

L. 3096

(6804 1—3)

Niewiadomego z życia i miejsca po-
bytu Dymitra Kostyrkę zawiadamia się, że
Oryasz Leiter wniósł przeciw Janowi, Dmy-
trowi i Mikołajowi Kostyrka pozew o znie-
sienie wspólnej własności realności pod l. D.
406 w Bóbrce położonej, wyk. hip. l. 410
objętej, że w tej sprawie termin na dniu 16
listopada 1892 wyznaczono i że kuratora dla
niego Dymitra Sieleckiego, kandydata nota-
ryalnego w Bóbrce ustanowiono.

Wzywa się go zatem, ażeby potrze-
bnych informacji służących ku jego obronie
ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub
też innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej
złe skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie
przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Bóbrka, dnia 16 marca 1892.

L. 8397

(6539 2—3)

Dnia 21 października 1892 do l. 8397
wniósł Aron Kreiswirth, przeciw Gittli Ma-
ryemii Weissowej, Sarze Ciserowej i masie
Salamona Citera pozew o wyłączenie rucho-
mości z pod zajęcia, na ktutek którego ter-
min do rozprawy drobiazgowej na 21 listo-
pada 1892 godzinę 9 rano wyznaczono.

Niewiadomą z miejsca pobytu Sarę Ci-
serową wzywa się, by na tym terminie w tu-
tejszym sądzie się stawiała lub ustanowione-
mu dla niej kuratorowi Kiwie Finderowi
informacji udzieliła, gdyż inaczej sama sobie
będzie musiała możliwie złe skutki przypisać.
Wojnicz, 21 października 1892.

L. 8708

(6729 2—3)

Tarnobrzski Sąd powiatowy zawiada-
mia Katarzynę Gorczykową i Franciszkę Wo-
lakową, że Franciszek Kozioł wniósł prze-
ciw nim pozew o własność realności l. 161
w Żupawie, że termin do obrony na dzień
22 listopada 1892 wyznaczony, a kuratorem
dla nich etat. dr. Surowiecki ustanowiony.

Wzywa się je o wniesienie na terminie
powyższym obrony lub udzielenie informacji
adwokatowi.

C. k. Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, 6 maja 1892.

L. 2707

(6348 2—3)

Zawiadamia się z miejsca pobytu
niewiadomych Józefa Dańca, Michała Dańca,
Jędrzeja Dańca, Annę Dańcową i Rozalię
Dańcową, że dla nich przeznaczona hipote-
czna rezolucja z dnia 28 czerwca 1892 l.
2707 i l. 3326 kuratorowi ich adw. dr. Wła-
dysławowi Michnikowi doręczoną została.

C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, 28 czerwca 1892.

L. 17366

(6769 2—3)

Nieznanych z życia i miejsca pobytu
Katarzynę, Józefa, Annę i Katarzynę (córke)
Frengensów zawiadamia się, że wskutek
wniesionego dnia 27go sierpnia 1892 do l.
17966 przeciw nim przez Franciszka Karola
Bischofa i Magdaleny Nagel pozwu o uzna-
nie za zgasłe i wykreślenie sumy 100 zł.
mk. ze stanu biernego realności wyk. hip.
l. 1555 i 1588 ks. gr. miasta Stryj objętych
celem bronięcia praw pozwanych ustanowio-
no kuratorem w osobie p. adw. dr. Altma-
na ze Stryja, wyznaczając w sprawie tej ter-
min na dzień 23 listopada 1892 godzinę 9
rano.

Wzywa się pozwanych, aby kuratorowi
środków obrony dostarczyli lub innego za-
stępcę ustanowili

C. k. Sąd powiatowy.
Stryj, dnia 27 sierpnia 1892.

L. 49665

(6773 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we
Lwowie zawiadamia niewiadomą z życia i
miejsca pobytu Chaję Seller, że do tegoż
Sądu wniósł Izak Fränkel dnia 9 września
1892 l. 41032 przeciw Bernardowi Kropfowi
i Chaji Seller prośbę o wydanie nakazu za
płaty sumy wekslowej 300 zł.

Gdy miejsce pobytu wtóropozwanej Chaji
Seller nie jest wiadome, został dla niej adw.
dr. Bliżiński kuratorem, a tegoż zastępcą adw.
dr. Kulikowski mianowany.

Wzywa się zatem Chaję Seller aby do
swej obrony służące środki ustanowionemu
kuratorowi dostarczyła, lub też innego za-
stępcę sobie obrała i tegoż sądowi wymie-
niła, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć
mogące następstwa szkodliwe sama sobie
przypisze.

We Lwowie, dnia 2 listopada 1892.

L. 13129

(6724 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie,
oznajmia z miejsca pobytu niewiadomej Ka-
taryzynie Panczoszak, że dnia 11 października
1892 do l. 13129 Wasyl Stefał z Rungur
pозew przeciw niej o uznanie własności i
zaintabulowanie 4/16 części niewydziałonych
realności wyk. hipot. l. 345 w Rungurach
zpn. wniósł, na który termin do rozprawy
według postępowania ustnego na dzień 24
listopada 1892 o 8 godzinie rano wyznaczo-
no, i że dla niej Mikołaj Lazaruk z Rungur
kuratorom ad actum ustanowiony, wzywa się
więc Katarzynę Panczoszak, ażeby temu ku-

ratorowi środków dowodowych dostarczyła,
lub innego zastępcę tujej. Sądowi oznajmia,
inaczej sprawa niniejsza z ustanowionym ku-
ratorom wedle obowiązujących w Galicyi
ustaw przeprowadzoną będzie, a skutki za-
niebdania sama sobie przypisać będzie mu-
siała.

Peczeniżyn, 11 października 1892.

L. 6772

(6603 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie wzy-
wa niewiadomego z miejsca pobytu Józefa
Dydowicza vel Dudę, ażeby do spadku po
swej matce sp. Franciszce Dydowiczowej vel
Dudowej zmarłej w Ryglicach dnia 23go
czerwca 1891 w przeciagu jednego roku się
zgłosił, w przeciwnym bowiem razie spadek
ten ze zgłaszającymi się dziedzicami z usta-
nowionym kuratorem Janem Dydowiczem per-
traktowanym będzie.

Tuchów, dnia 22 października 1892.

L. 47474

(6732 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we
Lwowie oznajmia nieobecnemu Stanisławowi
Sarneckiemu, że przeciw niemu został dnia
13 sierpnia 1892 do l. 36573 na rzecz spółki
stolarzy lwowskich wydanym nakaz zapłaty
sumy wekslowej 186 zł. zpn.

Gdy miejsce pobytu Stanisława Sarne-
ckiego nie jest wiadome, ustanowiono dla
niego kuratorem adw. dr. Skowrońskiego, a
tegoż zastępcą adw. dr. Krygowskiego, i
wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu
kuratorowi doręczony zostaje.

Wzywa się zatem Stanisława Sarne-
ckiego, aby ustanowionemu kuratorowi słu-
żące do swojej obrony środki dostarczył, lub
innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z
zaniedbania wyniknąć mogące następstwa
szkodliwe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, dnia 22 października 1892.

L. 7120

(6419 2—3)

C. k. Sąd pow. w Rozwadowie zawiada-
mia Abrahama Kirschenbauma z pobytu
niewiadomego, że gdy przeciw niemu Elias
Pfeffer wniósł pozew dnia 11 paździer. 1892
l. 7120 o zapłcenie 270 zł. 16 ct. usta-
nawia się dla niego kuratora w osobie Ada-
ma Chlebowicza, a równocześnie wyznacza
się termin do rozprawy sumarycznej na 24
listopada 1892 o godz. 9 rano.

C. k. Sąd powiatowy.
Rozwadów, 14 paźdz. 1892.

L. 7509

(6676 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w
Złoczowie wzywa posiadacza weksla z łąty
Złoczów 9 lutego 1876 na 110 zł. opiewają-
cego, za 3 miesiące od daty w Złoczowie
płatnego, przez Sendera Schornsteina wysta-
wionego, a przez Tomasza Zukriegel jako
akceptanta przyjętego, ażeby takowy w prze-
ciągu 45 dni nam przedłożył, w przeciwnym
razie bowiem takowy za umorzony uznany
zostanie.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Złoczów, 22 października 1892.

L. 48961

(6731 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we
Lwowie oznajmia nieobecnemu Szymonowi
Zorn, że przeciw niemu został dnia 28 paź-
dziernika 1892 do l. 48961 na rzecz Jesaja-
sza S. Jollesa wydanym nakaz zapłaty sumy
wekslowej 1000 zł. zpn.

Krajowy Skład publiczny w Krakowie.

1281

Obrót w miesiącu października 1892 r.

I. Zboża	a) krajowego:	Zapas z dniem 1 października 1892	250168	klgr. w ubezp. wartości zł.	18902
		Weszło w październiku 1892	190978	"	13495
		Razem	441146	"	32397
		Wydano w październiku 1892	164181	"	12365
		Z dn. 31 października pozostaje	276965	"	20032
	b) transytowego:	Zapas z dniem 1 października 1892	271087	"	21374
		Weszło w październiku 1892	67441	"	3805
		Razem	338528	"	25179
		Wydano w październiku 1892	86744	"	5691
		Z dn. 31 października pozostaje	251784	"	19488
		Ogólny zapas z d. 31 października wynosi	528752	"	39520
	II. Spirytusu.	Zapas z dniem 1 października 1892	180998	hktl.	32578
		Weszło w październiku 1892	—	"	—
		Razem	180998	"	32578
		Wydano w październiku 1892	105317	"	19116
		Z dn. 31 października pozostaje	75681	"	13462

Poświadczenia składowe.

I. Na zboże	Obrót w miesiącu październiku 1892.	1 na	9480	klgr. w ubezpieczonej wartości zł.	578
	a) krajowego: Stan z dniem 1 października 1892	3	39160	"	2690
		Wydano w październiku 1892	—	"	—
		Razem	48540	"	3263
		Zwrócono w październiku 1892	1	9480	578
		Pozostaje	3	39160	2690
	b) transytowe Stan z dniem 1 października 1892	2	15049	"	5250
		Wydano w październiku 1892	2	42215	2345
		Razem	4	57264	7595
		Zwrócono w październiku 1892	1	5070	1750
		Pozostaje	3	52194	5845
		Z dn. 31 października pozostaje w obiegu	6	91354	8535
	II. Na spirytus Stan z dn. 1 października 1892	3	33650	"	6057
		Wydano w październiku 1892	3	33650	6057
		Razem	6	67300	12114
		Zwrócono w październiku 1892	4	43650	7857
		Z dn. 31 października pozostaje w obiegu	2	23650	4257

Kraków, dnia 31 października 1892

Publiczny Skład krajowy w Krakowie.

Gdy miejsce pobytu Szymona Zorna nie
jest wiadome, ustanowiono dla niego kurato-
rem adwokata dr. Ambesa, a tegoż zastępcą
adwokata dr. Menkesa, i wspomniany nakaz
zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczony
zostaje.

Wzywa więc zatem Szymona Zorna,
aby ustanowionemu kuratorowi służące do
swojej obrony środki dostarczył, lub innego
zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zanie-
dbania wyniknąć mogące następstwa szkodli-
we sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, dnia 28 października 1892.

Doniesienia prywatne.

Zawiadomiam

1283

że już od 10 lat istnieje mój handel
we Lwowie i to jedyny na całą Galicyę naj-
większy to skład nowych przedmiotów uży-
wanych a to:

Garderoba męska, damska, różne futra,
bundy, gunkie myśliwskie, liberya dworska,
wszelkie uniformy, dywany, chodniki, meble,
strzelby, maszyny do szycia, resztki sukna i
materii i t. p. (ubrania frakowe i futra wy-
pożycza).

Zachęcony listami obłubnemi uprasza
P. T. nadal o łaskawe poparcie, tem bardziej
że obecnie nowych przedmiotów różnych
z masy konkursowej zakupilem.

Dla P. P. kupców z prowincyi
znacznym opust.

Zawsze do usług

Józef Jaszczyszyn
Lwów, gmach Teatralny.

Biuro

największego na kuli ziemskiej Towa-
rzystwa ubezpieczeń życiowych

EQUITABLE

znajduje się we Lwowie przy ulicy
Wałowej l. 23. 455

Ogłoszenie

1282

Niniejszem podaje się do wiadomości,
że skład towarów żelaznych w Jarosławiu
do masy konkursowej firmy J. S. Dallet &
Kahan należących, na kwotę 21763 zł. 51 ct.
sądownie oszacowanych sprzedany zostanie
w drodze ofert.

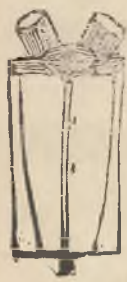
Pisemne oferty wraz z 5 proc. wadium
złożyć należy najdalej do dnia 25 b. m. u
podpisanego zarządcy masy konkursowej
którego też przejrzeć można resztę warunków
oraz inwentarz.

Skład towarów będzie można oglądać
w dniach 15 i 16 b. m. w Jarosławiu, w
którym to celu ehęć kupna mający winni
się zgłosić w dniach powyższych u podpisa-
nego zarządcy masy konkursowej w Jarosła-
wiu (Hotel Wiktorya.)

Kraków, dnia 4 listopada 1892.
Adw. dr. Ludwik Szalay
zarządca masy konkursowej Firmy J. S.
Dallet & Kahan w Krakowie.

Centralne biuro sprawunków
dla prowincyi
Lwów, ulica Kopernika 11

Analiza cen
i zarazem 1262
Podręcznik dla budowniczych
Władysława Skwarezyńskiego,
inżyniera Namiestnictwa.
Do nabycia u autora we Lwowie, ul. Pańska
1. 27. — Zbroszurowana 6 zł., oprawna w płótno
6.50 zł. bez przesyłki. — Dzieło zalecona przez
Towarzystwo politechniczne we Lwowie.

Koszule męskie
po zł. 1.50, 1.75, 2 i 2.50.
**kalesony, kołnierze,
manszety, szkarpetki**
poleca 1239
Paweł Langner
Lwów, Halicka 16.
(Lwów, Impresa)

Kuchnie
kaflowe
zacząwszy od zł. 75
utrzymuje
na składzie
Arnold Werner
we Lwowie
Sobieskiego 3.

Karol Bullaban
poleca 1284
Swieże powidła przecierane,
Swieża bryndza jesienna,
Swieża musztarda kemska,
Swieże śledzie holenderskie.

Już wyszła z druku
KUCHARKA POLSKA
Część pierwsza. Wydanie już piąte, znacznie
pomnożone i ulepszone
przez Florentynę i Wandę
obejmuje:
Najrozmaitsze zupy. — Przyrządzanie wołowiny, jak
szuka mięsa duszonego po angielsku, file wołowe, do-
skonałe zrazy a la Nelson, gulasz węgierski itp. —
Przyrządzanie cielęcin, wieprzowiny, baraniny jak:
kotlety cielęce obsmażane w móżdżku, frykando cie-
lęce, doskonałe kiełbasy, rulada z prosięcia, kotlety
baranie po francusku itp. — Wszelkie jarzyny w
najrozmaitsze sposoby. Mączne i jajeczne potrawy itd.
Cena 50 ct. w. a.
Po przesłaniu przekażem 56 ct. skutecznie prze-
syłkę franko 1248
Drukarnia W. Manieckiego
Lwów, ul. Kopernika 1. 7.

Wielka
50 ct. loterya.
Główna wygrana
75.000 zł.
Losy po 50 ct.
sprzedają:
M. Jonasz, Kitz & Stoff
i A. Schellenberg
Ciągnięcie nieodwołalnie
1. grudnia 1892.
1260

Za 4 centy
można mieć w przecięciu 15 do 25 minut
kąpiel w domu
kto kupi wannę lub kanapkę z apa-
ratem ulepszonym do grzania wody.
Wanny blaszane lakierowane, wanny cyn-
kowe połączone z tuszem, pokojowe tusze,
pokojowe parnie kuracyjne
i klozety pokojowe po 9 zł.
F. BOURDON
Lwów, ulica Jagiellońska 1. 9.
Na żądanie cenniki gratis i franko. 1280
Wanny wypożyczam do domu.

Apteczki domowe przeciwcholeryczne
wedle przepisów i wskazówek
dr. O. Widmanna
a. k. radcy sanitarnego i prymariusza szpitala powszechnego we Lwowie
zestawiła i utrzymuje na składzie
apteka pod srebrnym Orłem
Zygmunta Ruckera
we Lwowie.
Apteczki te zawierają obok rozprawki dr. Widmanna wszelkie środki
zapobiegawcze, jakoteż niezbędne dla udzielenia pierwszej pomocy lekar-
skiej chorym na cholere osobom.
Cena apteczki wraz z opakowaniem 5 zł. w. a. 1183
Zamówienia z prowincyi skutecznia się odwrotną pocztą.
Skład w Przemyślu w aptece Wład. Mańkowskiego.

PAPIER WILINSKI
NIEOMYLNÝ SRODEK
dla szybkiego uleczenia KATARU,
IRRITACJI PIERSIOWYCH, CHOROBU GARDIA i BOLESCI REUMATYCZNYCH.
W Paryżu u Pana J. WISLIN I Ko, 31, ulica Sekwany.
We LWOWIE w aptekach pp. Mikolaszcha, Wewiórskiego i Ruckera. 1275

Najlepsze mydło Lwowa!
DOERINGA MYDŁO Z SOWĄ
ogólnie uznane za najtańsze, najczystsze i najodpowiedniejsze do
pielęgnowania skóry i piękności
jest już do nabycia w każdej drogueryi, perfumeryi i w handlach
towarów kolonialnych.
Mydło to nadaje cerze młodocianego i świeżego wyglądu i konser-
wuje aż do późnej starości
jej delikatność i gładkość.
Doeringa mydła nietylko w najbardziej wybred-
nych budoarach damskich, ale prawie we wszyst-
kich gospodarstwach Lwowa i okolicy
wyłącznie używają,
posługując się niem każdy, komu tylko na
delikatnej, a dobrej i gładkiej cerze zależy.
Ponieważ mydło Doeringa z sową tylko mydłem jest t. zn. tylko z tłuszczu
i ługu się składa, a ani sody, ani innych szkodliwych i nieużytecznych przymieszek
w sobie nie zawiera, więc się i w myciu mniej zużywa, aż do ostatniego ka-
wałka zużyć się daje i mimo, że jest uznanem za najlepsze i skórze najprzyda-
niejsze, a mimo to
najtańsze mydło toaletowe świata!
Na każdej sztuce mydła Doeringa wyciętna jest nasza marka ochronna,
„sowa“ z tą nazwą mydło Doeringa z sową. **Sztuka 30 ct. w. a.**
Dostać można u: We Lwowie: u pp. F. S. Bardasa, S. Gabriela i J. Chlebownika, plac
Halicki 1. 3; Gergowicza i Bauera, Alojzego Hubnera, H. Leona fryzjera przy ulicy Teatralnej
1. 7; Seyfarta i Dydyńskiego, Wrzesińskiego i Włodka, Halicka 4, Leopolda Lityńskiego dro-
guerya ul. Kopernika 2, p. Henryka Müllera Halicka 6 — w Droboyczu u Marcin. Bałandy-
w Jarosławiu u Jana Ryzewicza — w Kołomyi u J. Goertza — w Tarnopolu u M. Bellemera
— w Przemyślu u apt. W. Mańkowskiego. 798
Główny skład dla Austrii i Węgier.
A. Motsch i Sp., Wiedeń I. Langeck 3.

Orzeczenie laboratorium chemicznego król. stoł. m. Lwowa.
Niezrównaną dobroć
tych tutek dowodzi
obecne orzeczenie
chemicznego labora-
torium kr. stoł. m.
Lwowa.
Tutki higieniczne
S. W. Niemojow-
skiego nie zawierają
żadnych zdrowiu
szkodliwych składni-
ków.
L. 19148 1892.
Do pana Stefana Wierusz Niemojowskiego,
fabrykanta tutek cygaretowych we Lwowie.
Z polecenia Magistratu z dnia 24 marca 1892
L. 19148 zbadalem nadesłany przez pana papier
cygaretowy, oznaczony wodnym napisem „S. W.
Niemojowski“ i znalazłem, że takowy nie zawiera
żadnych niewłaściwych składników i tak pod wzglę-
dem wydawanego procentu popiołu jak i wydobywa-
jących się dymów odpowiada zupełnie wszelkim wy-
nikom higienicznym.
Z miejskiego laboratorium chemicznego.
Lwów, dnia 30 marca 1892.
Widziano w Prezydium Magistratu.
Mochnacki w. r. Dr. M. D. Wąsowicz w. r.
prezydent. zaprzysiężony chemik miejski i sad.
Do każdego pudeł-
ka tutek zaopatrzo-
nego firmą: S. W.
NIEMOJOWSKI
dołącza się powyż-
sze orzeczenie labora-
torium chemicz-
nego król. stoł. mia-
sta Lwowa.
Ostrzega się
przed naślado
wniętmem.
Do nabycia w sklepach **S. W. Niemojowskiego** we Lwowie: Teatralna 3,
Jagiellońska 6; w Krakowie Sukiennice 28, oraz we wszystkich znaczących
handlach i trafikach.

Główny skład herbaty L. CZYŃSKIEGO
Wiedeń, I. Wipplingerstrasse 41.

L. Czyński, Wiedeń
Wipplingerstrasse 41.
L. Czyński, Wiedeń
Wipplingerstrasse 41.
poleca herbatę karawanową, wprost z Rosyi w oryginalnych paczkach po 1/1, 1/2,
1/4, 1/8 funta sprowadzoną.
Znakomite gatunkiem najsłodsza. Cena za funt: Familijnej zł. 2, Krasneńskiej zł.
2.50, Chumnyj zł. 3, Aromatnyj zł. 3.50, Imperatorskiej zł. 4, Bukietnyj zł. 4.50, Tehofnyj
Liansin zł. 5.20, Ołobnyj Liansin zł. 5.80
Tylko powyższą marką ochronną zaopatrzone pakiety są prawdziwe.
Dostać można w składach pierników: Lwów, halicka 8, Kraków, Sukiennice, Przemyśl,
ulica Franciszkańska, Jarosław, Wola.
Wszystkie polecenia proszę adresować
L. Czyński, Wiedeń I. Wipplingerstrasse 41.
Doładne cenniki wysła się bezpłatnie i franko 1153

Mariaceelskie krople żołądkowe
sporządzone w aptece pod Aniołem Stróżem
C. Brady w Kromieryżu (Morawa),
stary i znany środek leczniczy, działający znakomi cie
przeciw wszelkiego rodzaju chorobom żołądka.
Tylko prawdziwe zaopatrzone są obok umieszczonym znakiem
ochronnym i podpisem.
Cena flaszki 40 ct., podwójnej 70 ct.
Składniki są podane.
Prawdziwe **Mariaceelskie krople żołądkowe** są
do nabycia w
Lwowie apt. Jakob Beiser, H. Blumenfeld, P. Geilhofer, Krawczyński, dr. Piotr Mi-
kolasz, Jakob Piepes, Zygmunt Rucker, K. Sklepiński, Wewiórski, Rappaport. — w
Bełzie apt. Gross — w Bóbrce apt. Barbina Międliska — w Borszczowie
apt. M. Piotrowski — w Brodach apt. Bronisław Witosławski, M. Kulak, W. Landes-
burg, X. Marynowski i Sp. — w Bzeczaniech apt. Ad. Durst, Łobos — w Bucza-
czu apt. Korol Lewicki — w Czertkowie apt. Ludwik Noss — w Dolinie
apt. F. M. Trautellner — w Glinianach apt. A. Helm — w Jeziernie apt. Cze-
meryński, Zahradnik — w Jezierzanach apt. A. Krański — w Olesku apt. A.
Czerski, Piekarski — w Kamionce Strum. apt. Karol Piepes, Karol Pilewski — w Ko-
pyszczyńcu apt. Reder — w Krakowie apt. Feliks Walzak — w Łopatynie
apt. St. Grünfeld — w Mielnicy apt. Krokowski — w Mostach wiejskich apt. J.
Zieliński — w Niemirowie apt. Przedzimirski — w Pomorzaniech apt.
A. Aleksiewicz — w Przemyslanach apt. E. Baranowski — w Olesku apt. A.
Kofler — w Radziechowiu apt. Jaskiewicz — w Rozdole apt. Lud. Mierzwiński —
w Samborze apt. Aleksiewicz, Maresch — w Skale apt. Wojciech Rogalski —
w Skolem apt. A. Lechowski — w Sokalu apt. E. Wysocki — w Strzyżu apt.
Chalbazan, Komorowski — w Tarnopolu apt. Fleischmann, Fr. Jamrógiwicz —
w Turce apt. spadkobierców M. Plateka, — w Zbarażu apt. J. Kruh — w Zbo-
rowie apt. Rappaport — w Złoczowie apt. Petesch, Rappaport — w Żurawnie
apt. J. L. Tomaszewski — w Dąbrowie u apt. W. Heinca. 147